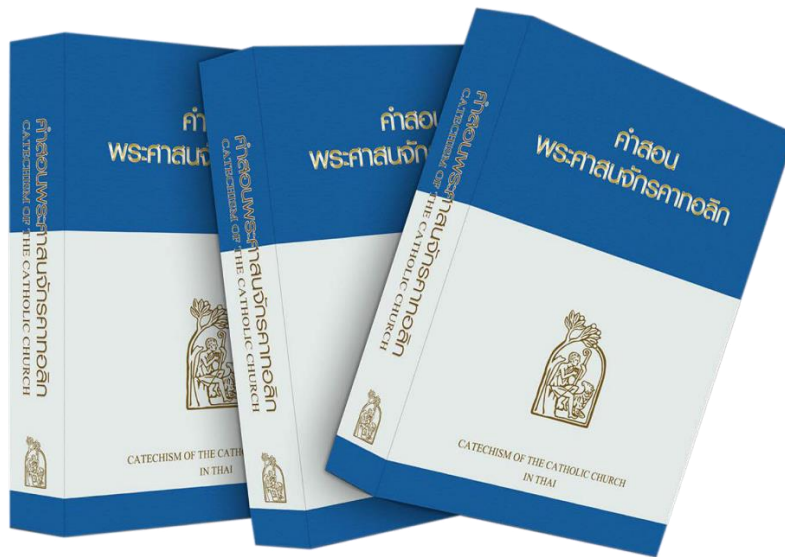

เอกสารประกอบการอบรม

หนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่สอง การเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ส่วนที่ 2 ศีลศักดิ์สิทธิ์เจ็ดประการของพระศาสนจักร
ใช้ประกอบการอบรมฯ ในวันเสาร์ที่ 18 พฤศจิกายน 2023

วิทยากรโดย...

บิชอป วีระ อัครณริตน์

ประธานคณะกรรมการคาทอลิกฯ แผนกคริสตศาสนธรรม สภาพระสังฆราชฯ

บาทหลวง เซซุา ไชยเดช และบาทหลวง สมเกียรติ จูรอด

อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม

จัดการอบรมฯ โดย...

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตศาสนธรรม แผนกคริสตศาสนธรรม สภาพระสังฆราชฯ

รูปแบบออนไลน์ ผ่าน Zoom Meeting และ Facebook Live: Catechesis Cbct

คำนำ

เอกสารประกอบการอบรม “หนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาคที่ 2 การเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า” จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการอบรมโครงการจัดอบรมหนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก 4 ภาค ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตศาสนธรรม แผนกคริสตศาสนธรรม สภาพระสังฆราชฯ ในวันเสาร์ที่ 11 และ 18 พฤศจิกายน พ.ศ.2566/ ค.ศ.2023 ในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Zoom Meeting และ Facebook Live: Catechesis Cbct

เอกสาร ฯ นี้เป็นการสรุปย่อ “หนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาคที่ 2 การเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า” ส่วนที่ 2 ศีลศักดิ์สิทธิ์เจ็ดประการของพระศาสนจักร และใช้ประกอบการอบรมฯ ในวันเสาร์ที่ 18 พฤศจิกายน 2023 เพื่อสะดวกและง่ายต่อการติดตามขณะที่รับการอบรมฯ และเป็นแนวทางในการศึกษาหนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาคที่สองฯ ดังกล่าวข้างต้นต่อไป ขอขอบคุณ

บาทหลวง สมเกียรติ จูรอด

อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม

28 ตุลาคม 2023

สารบัญ

คำนำ

สารบัญ

หนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่ 2 การเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ส่วนที่ 2 ศิลคค์ดีลีทธีเจ็ดประการของพระศาสนจักร (CCC 1210-1211)	1
บทที่ 1 ศิลของกระบวนรับเข้าเป็นคริสตชน (CCC 1212)	2
ตอนที่หนึ่ง : ศิลล้างบาป (CCC 1213-1274) สรุปรูป (CCC 1275-1284)	3-9
ตอนที่สอง : ศิลกำลัง (CCC 1285-1314) สรุปรูป (CCC 1315-1321)	10-13
*ตอนที่สาม : ศิลมหาสนิท อยู่ในกรอปรมา วันที่ 11 พฤศจิกายน 2023	
บทที่ 2 ศิลของการบัพัตรักษา (CCC 1420-1421)	14
ตอนที่สี่ : ศิลแห่งการคืนดีและอภัยบาป (CCC 1422-1484)	14-22
สรุปรูป (CCC 1485-1498)	
ตอนที่ห้า : ศิลเจิมคนไข้ (CCC 1449 - 1552) สรุปรูป (CCC 1526-1532)	23-25
บทที่ 3 ศิลคค์ดีลีทธีเพื่อรับใช้ชุมชนคริสตชน (CCC 1533-1535)	26
ตอนที่หก : ศิลบวช (CCC 1536-1589) สรุปรูป (CCC 1590-1600)	26-31
ตอนที่เจ็ด : ศิลสมรส (CCC 1601-1658) สรุปรูป (CCC 1659 -1666)	32-38
บทที่ 4 การประกอบพิธีกรรมคักดีลีทธีชนิดอื่นๆ	39
ตอนที่หนึ่ง : สิ่งคล้ายศิล (CCC 1667-1670)	39-40
ตอนที่สอง : การปลงศพแบบคริสตชน (CCC 1680 - 1690)	41

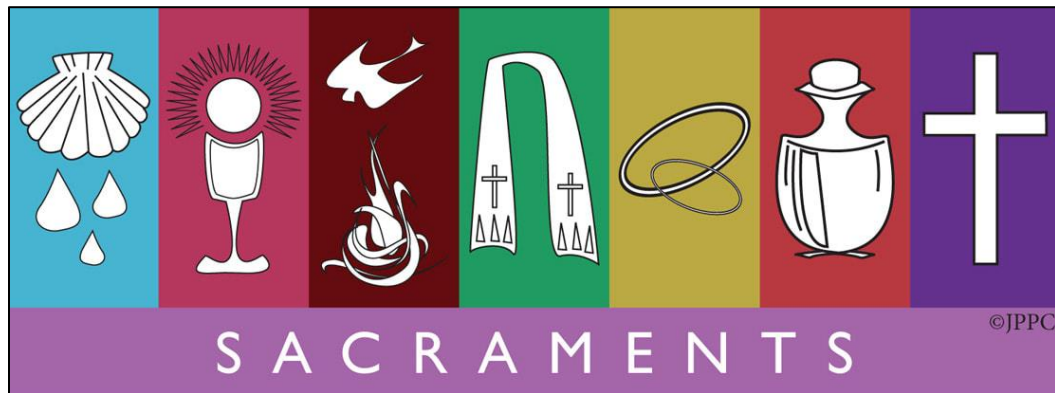
ศีลศักดิ์สิทธิ์เจ็ดประการของพระศาสนจักร (The Seven Sacraments of the Church)

โดย บาทหลวง สมเกียรติ จูรอด

พระคริสตเจ้าทรงตั้ง “ศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ” คือ ศีลล้างบาป ศีลกำลัง ศีลมหาสนิท ศีลอภัยบาป ศีลเจิมคนไข้ ศีลบวช และศีลสมรส ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำเนิดและเติบโตของความเชื่อในชีวิตคริสตชน โดยอาจจัดกลุ่มศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการนี้ ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ศีลศักดิ์สิทธิ์ในการรับเข้าเป็นคริสตชน (Sacraments of Christian Initiation) ประกอบด้วย **ศีลล้างบาป** **ศีลกำลัง** และ**ศีลมหาสนิท**
2. ศีลศักดิ์สิทธิ์การบำบัดรักษา (Sacraments of Healing) ประกอบด้วย **ศีลอภัยบาป** และ**ศีลเจิมคนไข้**
3. ศีลศักดิ์สิทธิ์เพื่อการดำเนินชีวิตร่วมกันและการประกอบพันธกิจ (Sacraments at the Service of Communion) ประกอบด้วย **ศีลบวช** และ**ศีลสมรส**

ศีลศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้รวมเป็นร่างกายเดียวกัน และศีลศักดิ์สิทธิ์แต่ละประการมีบทบาทชีวิตเฉพาะของตน โดยมีศีลมหาสนิทมีตำแหน่งพิเศษเหมือนกับ “ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งศีลศักดิ์สิทธิ์” (ข้อ 1210-1211)

สังคายนาที่เมืองฟลอเรนซ์ (Council of Florence) ประเทศอิตาลี ในปี ค.ศ. 1439 โดย Pope Eugenius IV ได้ออก
กฤษฎีกาตอบโต้พวก Armenians ที่ได้สอนผิดเพี้ยน พระสันตะปาปาทรงยืนยันถึงความจริงเกี่ยวกับศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 7 ประการ
ในพระศาสนจักรคาทอลิก อันประกอบด้วย 1) ศีลล้างบาป 2) ศีลกำลัง 3) ศีลมหาสนิท 4) ศีลอภัยบาป 5) ศีลเจิมคนไข้
6) ศีลบรรพชา และ 7) ศีลสมรส โดยแต่ละศีลศักดิ์สิทธิ์พระพรหรรษาเฉพาะให้กับผู้รับ ผลของศีลศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้มีความ
จำเป็น สิ่งของหรือสัญลักษณ์ที่ใช้ในการประกอบพิธีของแต่ละศีลนั้นถือเป็น “สาระสำคัญ” (Matter) ส่วนคำพูดหรือบทสวด
ที่ศาสนบริกรใช้กล่าวในพิธีนั้นถือเป็น “รูปแบบ” (Form) นอกจากนี้ ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีลบรรพชา จะได้รับ
“ตราประทับ” ฝังจิตตลอดนิรันดร และไม่อาจรับศีลนี้ซ้ำได้อีก

บทที่ 1

ศีลของกระบวนการรับเข้าเป็นคริสตชน
(The Sacraments of Christian Initiation)

Sacraments of Initiation

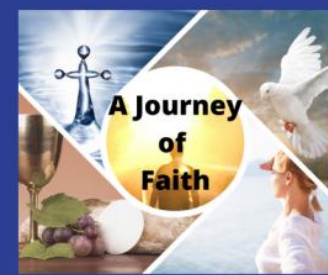
Baptism, Confirmation and Eucharist lay the foundations of every Christian life

Baptism *Confirmation* *Eucharist*

We are born anew by Baptism, strengthened by the Sacrament of Confirmation, and receive in the Eucharist the food of eternal life

พื้นฐานชีวิตของเราคริสตชนตั้งอยู่บนศีลศักดิ์สิทธิ์ของการรับเข้าเป็นคริสตชน ได้แก่ ศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีลมหาสนิท ที่ให้กำเนิด เจริญเติบโต และหล่อเลี้ยงชีวิตของบรรดาผู้มีความเชื่อ ขึ้นไปสู่ความสมบูรณ์แห่งความรัก (ข้อ 1212)

Christian Initiation*

Baptism + Confirmation + Communion

A journey of faith towards becoming a Catholic Christian

*formerly called the RCIA

ศีลล้างบาป (The Sacrament of Baptism)

ศีลล้างบาปเป็นรากฐานของชีวิตคริสตชน เป็นทางเข้าสู่ชีวิตจิต และประตูเปิดเข้าไปยังศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ศีลล้างบาปทำให้เรารอดพ้นจากบาป ให้กำเนิดเราในฐานะบุตรของพระเจ้า ทำให้เราเป็นส่วนพระวรกายของพระคริสตเจ้า เข้าเป็นสมาชิกและมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระศาสนจักร (ข้อ 1213)

1. ศีลล้างบาป มีชื่อเรียกอย่างไร

ศีลล้าง(บาป) มาจากคำภาษากรีก “baptizein” แปลว่า “จุ่ม” (plunge หรือ immerse) การจุ่มตัวลงไป在水里 หมายถึง “การฝัง” พร้อมกับพระคริสตเจ้า และการกลับคืนชีพพร้อมกับพระองค์ เป็นเหมือนสิ่งสร้างใหม่ โดยการบังเกิดจากน้ำและพระจิตเจ้า อีกทั้งผู้รับศีลล้างบาปได้รับ ‘การส่องสว่างจิตใจ’ (enlightenment) ให้กลับเป็น “บุตรแห่งความสว่าง” (son of light) ด้วย นอกจากนี้ ศีลล้างบาปเป็นของขวัญ (magnificent gift) ที่น้ำพระหรรษทาน (grace) มาให้ ผ่านการเจิม (anointing) ซึ่งเป็นตราประทับ (seal) ตลอดนิรันดร์ (ข้อ 1214-1216)

2. ศีลล้างบาปในแผนการความรอดพ้น

รูปแบบล่วงหน้าของศีลล้างบาปในพันธสัญญาเดิม (ข้อ 1217-1222)

- การเสกน้ำศีลล้างบาปในพิธีกรรมต้นเฝ้าป่าสกา เป็นเครื่องหมายล่วงหน้าถึงพระธรรมล้ำลึกแห่งศีลล้างบาป
- น้ำ สิ่งสร้างต่ำต้อยและน่าพิศวงเป็นบ่อเกิดของชีวิตและความอุดมสมบูรณ์ มีพระจิตของพระเจ้าปกคลุมอยู่เหนือน้ำเมื่อแรกเริ่มสร้างโลก เพื่อให้มีพลังบันดาลความศักดิ์สิทธิ์
- เรือของโนอาห์เป็นภาพล่วงหน้าของความรอดพ้น อาศัยศีลล้างบาป น้ำวินาศเป็นรูปแบบหมายถึงการบังเกิดใหม่ด้วยศีลล้างบาป ให้น้ำเป็นจุดจบของบาป และเป็นจุดเริ่มต้นของคุณธรรมทั้งปวง

- น้ำจากพุ่น้ำบนพื้นดินเป็นสัญลักษณ์ของชีวิต น้ำทะเลก็เป็นสัญลักษณ์ของความตาย จึงใช้เป็นภาพของพระธรรมล้ำลึกแห่งไม้กางเขน ศิลล้างบาปจึงหมายถึงความสัมพันธ์กับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสตเจ้าด้วย
- การเดินทางข้ามทะเลแดง ช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ จึงกล่าวล่วงหน้าถึงการช่วยให้รอดพ้นอาศัยศิลล้างบาป
- การข้ามแม่น้ำจอร์แดน สู่แผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานแก่ลูกหลานของอับราฮัม แผ่นดินแห่งพระสัญญานี้เป็นภาพของชีวิตนิรันดร ที่สำเร็จเป็นจริงในพันธสัญญาใหม่

พิธีล้างของพระคริสตเจ้า (ข้อ 1223-1225)

- พันธสัญญาเดิมสำเร็จเป็นจริงสมบูรณ์ในพระเยซูคริสตเจ้า พระองค์ทรงเริ่มพระชนม์ชีพเปิดเผย โดยรับพิธีล้างจากนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างในแม่น้ำจอร์แดน และหลังจากที่ทรงกลับคืนพระชนม์ชีพ ทรงมอบพันธกิจนี้แก่บรรดาอัครสาวก “ไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตรและพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน” (มธ 28:19-20)

- องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสมัครพระทัยรับพิธีล้างของยอห์น เพื่อทรงทำตามทุกอย่างตามพระประสงค์ของพระเจ้า เป็นการแสดงถึง “การสละพระองค์จนหมดสิ้น” พระจิตเจ้าซึ่งเคยทรงร่อนอยู่เหนือน้ำเมื่อทรงเนรมิตสร้างโลกตั้งแต่นั้นเสด็จลงมาประทับเหนือพระคริสตเจ้า บ่งบอกถึงการเนรมิตสร้างครั้งใหม่ และพระบิดาก็ทรงประกาศว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระองค์

- ก่อนที่จะทรงรับพระมหาสนิทที่กรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ทรงกล่าวถึงพระมหาสนิทว่าเป็น “พิธีล้าง” ที่จะทรงรับในไม้ซ้า พระโลหิตและน้ำที่ออกมาจากด้านข้างพระวรกายบนไม้กางเขนก็เป็นรูปแบบของศิลล้างบาปและศิลมหาสนิท ศิลศักดิ์สิทธิ์ที่ประทานชีวิตใหม่ให้เรา

ศิลล้างบาปในพระศาสนจักร (ข้อ 1226-1228)

- นับตั้งแต่วันเพนเตกอสเต พระศาสนจักรประกอบพิธีศิลล้างบาปแก่ผู้รับ อัครสาวกและผู้ร่วมงานประกอบพิธีศิลล้างบาปแก่ใคร่ใคร่ที่มีความเชื่อในพระเยซูเจ้า (กจ 16:31-33)
- นักบุญเปาโลสอนว่า ผู้มีความเชื่อมีส่วนร่วมกับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสตเจ้าโดยทางศิลล้างบาป (รม 6:3-4) ผู้ที่ได้รับศิลล้างบาป “ก็สวมพระคริสตเจ้าไว้” ศิลล้างบาปเป็นการล้างที่ชำระ บันดาลความศักดิ์สิทธิ์และความชอบธรรม

3. ประกอบพิธีศีลล้างบาปอย่างไร

พิธีรับคริสตชนใหม่ (ข้อ 1229-1233)

- นับตั้งแต่สมัยอัครสาวกแล้ว ใครจะเข้ามาเป็นคริสตชนต้องผ่านขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน มีองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้ นั่นคือ การประกาศพระวาจา การรับข่าวดีที่นำไปสู่การกลับใจ การประกาศความเชื่อ พิธีล้างบาป การรับพระพรของพระจิตเจ้า และการเข้าไปรับศีลมหาสนิท
- ศตวรรษแรกๆ ของพระศาสนจักร กระบวนการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชนได้พัฒนาขึ้นอย่างมาก มีช่วงเวลา **การเรียนคำสอน**ที่ยาวนานพร้อมกับจารีตพิธีกรรมเตรียมตัวเป็นระยะๆ ที่หมายความถึงขั้นตอนต่างๆ ของการเดินทางเตรียมตัวของผู้เรียนคำสอน และนำผู้เรียนคำสอนไปสู่การประกอบพิธีกรรมศีลศักดิ์สิทธิ์ของกระบวนการรับเข้าเป็นคริสตชน (ศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีลมหาสนิท)
- เมื่อมีพิธีล้างบาปทารก กระบวนการรับเข้าเป็นคริสตชนจึงกลายเป็นกิจกรรมหนึ่งเดียวที่รวมขั้นตอนต่างๆ เข้าไว้ด้วยกันแบบรวบรัด ศีลล้างบาปทารกเรียกร้องให้มีการเรียนคำสอนหลังจากรับศีลล้างบาปแล้ว การเรียนคำสอนจึงจำเป็นและมีความสำคัญ
- สภาสังคายนาวาติกันที่ 2 ได้รื้อฟื้นจารีตพิธีการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน (RCIA, ปี 1972) และยังอนุญาตให้ นำประเพณีท้องถิ่นมาปรับใช้ในกระบวนการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชนให้สอดคล้องกับจารีตพิธีได้ด้วย
- ดังนั้น กระบวนการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน เริ่มจากการเรียนคำสอน (ใช้เวลา) จนถึงการประกอบพิธีศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีลมหาสนิทเป็นพิธีเดียวกัน

การอธิบายความหมายขั้นตอนต่างๆ ของพิธีกรรม (ข้อ 1234-1245)

- ความหมายและพระพรของศีลล้างบาป ปรากฏอย่างชัดเจนในจารีตของการประกอบพิธีศีลนี้
 - **เครื่องหมายกางเขน** เมื่อเริ่มพิธี เป็นการประทับตราของพระคริสตเจ้าบนผู้นั้นซึ่งจะเป็นของพระองค์
 - **การประกาศพระวาจาของพระเจ้า** เปิดเผยความจริงที่พระเจ้าทรงเผย และปลุกให้มีความเชื่อ
 - **ถ้อยคำขบไล่ปีศาจ** เจิมด้วยน้ำมันสำหรับผู้เตรียมตัวรับศีลล้างบาป ประกาศละทิ้งปีศาจ และ **ประกาศความเชื่อของพระศาสนจักร**
 - **เสกน้ำศีลล้างบาป** ทูลขอให้พระอานุภาพของพระจิตเจ้าลงมาเหนือ น้ำ เพื่อผู้ที่รับศีลล้างบาปในน้ำนี้จะได้เกิด “จากน้ำและพระจิตเจ้า” (ยน 3:5)

- **จารีตพิธีสำคัญที่สุด คือ การจุ่มตัวลงไปในน้ำ** หมายถึง ความตายต่อบาปและการเข้าไปในชีวิตของพระตรีเอกภาพผ่านการเข้าร่วมกับพระธรรมล้ำลึกปีศาจของพระคริสตเจ้า พิธีศีลล้างบาปด้วยการจุ่มตัวลงไปในน้ำสามครั้ง (จะมีความหมายที่สุด) แต่อาจรับได้โดยการเทน้ำสามครั้งบนศีรษะของผู้สมัครรับศีลล้างบาป
- ถ้อยคำของศาสนบริกรควบคู่ไปกับการจุ่มตัวทั้งสามครั้งนี้ คือ **“น....ข้าพเจ้าล้างท่านเดชะพระนามพระบิดา และพระบุตร และพระจิต”**
- **การเจมน้ำมันคริสมา** ผู้เพิ่งรับศีลล้างบาปเข้าเป็นคริสตชน นั่นคือ **“ผู้ได้รับเจิม”** จากพระจิตเจ้า ร่วมเข้าเป็นกายเดียวกันกับพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นสมณะ ประกาศ และกษัตริย์
- **มอบเสื้อขาว** เป็นสัญลักษณ์บอกให้รู้ว่าผู้ที่รับศีลล้างบาปแล้วได้สวมพระคริสตเจ้าไว้ แล้ว **เทียน** ที่จุดมาจากเทียนปีศาจ หมายถึง พระคริสตเจ้าได้ทรงส่องสว่างผู้รับศีลล้างบาปใหม่แล้ว
- **การรับศีลมหาสนิทครั้งแรก** รับอาหารเลี้ยงชีวิตใหม่ คือพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า (พระศาสนจักรละตินซึ่งสงวนการรับศีลมหาสนิทไว้สำหรับผู้ถึงอายุรู้ความแล้วเท่านั้น)
- **การอวยพรอย่างสง่า** ปิดพิธีศีลล้างบาป ถ้าเป็นพิธีศีลล้างบาปของทารกที่เพิ่งเกิด พิธีอวยพรมารดาของเด็กมีความสำคัญเป็นพิเศษ

Apostolic Tradition on the initiation process (Author by Hippolytus of Rome, 215 A.D.)

กระบวนการรับผู้มีความเชื่อเข้าเป็นคริสตชน อาจแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

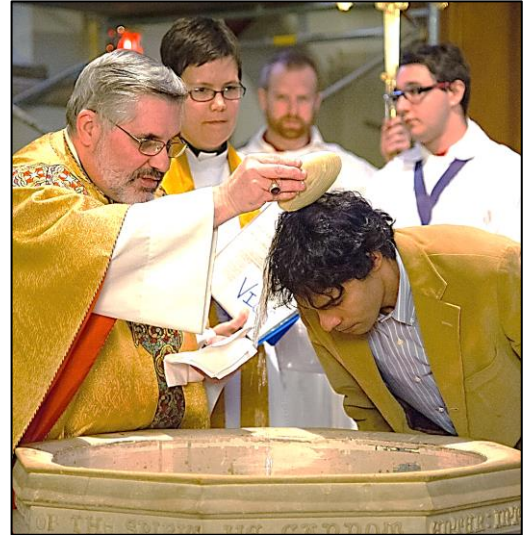
1. **การแสดงตนของผู้เตรียมเป็นคริสตชน** (Presentation of the candidates) ต่อหน้าที่ชุมชนของกลุ่มคริสตชน (ในพิธีบูชาขอบพระคุณ) เพื่อแสดงเจตจำนงที่จะเป็นคริสตชน และเพื่อให้กลุ่มคริสตชนช่วยเกื้อหนุน และร่วมภาวนาให้ด้วย
2. **ช่วงเรียนคำสอน** (The period of the catechumenate) ปกติใช้เวลา 3 ปี เพื่อศึกษาความเชื่อคริสตชนและธรรมประเพณี การภาวนา พิธีกรรม แต่อาจใช้เวลาสั้นกว่า หากเห็นว่าผู้นั้นมีความพร้อมแล้ว เมื่อเรียนคำสอนจบแล้ว ผู้สอนคำสอนภาวนา และปกมือเหนือผู้สมัครเป็นคริสตชนนั้น
3. **การเตรียมตัวเข้าพิธีรับเป็นคริสตชน** (Proximate preparation for initiation) แยกผู้สมัครเป็นคริสตชนต่างหากเพื่อเตรียมจิตใจ ฟังพระวาจา ภาวนาเพื่อพวกเขาทุกวันเพื่อขับไล่ผีปีศาจ (exorcism) เมื่อใกล้วันล้างบาป พระสังฆราชจะมาทำพิธีไล่ผีปีศาจผู้สมัครแต่ละคน จากนั้น ผู้สมัครแต่ละคนจะชำระร่างกายในวันพฤหัสบดี (ก่อนปีศาจ) อดอาหารในวันศุกร์ ส่วนวันเสาร์ พระสังฆราชจะมาภาวนาและวางปกมือเหนือผู้สมัครเป็นคริสตชน ทำพิธีไล่ผีปีศาจอีกครั้ง เป่าลมที่โบหน้า เจมน้ำมันที่หน้าผาก หู จมูก ในคืนวันเสาร์ถือเป็น **“คืนตื่นเฝ้า”** ที่จะต้องสวดภาวนา ฟังพระวาจา และเตรียมจิตใจเข้าพิธีด้วยใจร้อนรน
4. **พิธีรับเป็นคริสตชน** (Initiation) เข้าตรูวันอาทิตย์ปีศาจ ผู้สมัครไปพร้อมกันที่ลำธาร ถ้ามีผู้สมัครเด็กในรับพิธีล้างก่อน จากนั้นเป็นผู้ชาย และผู้หญิง พวกเขาจะต้องมัดผมให้เรียบร้อย ถอดเสื้อผ้าและเครื่องประดับทั้งหมดออก เพื่อไม่มีสิ่งแปลกปลอมลงไป ในน้ำ เมื่อได้เวลาทำพิธี พระสังฆราชให้ผู้สมัครเป็นคริสตชน หันไปทางทิศตะวันตก เพื่อประกาศละทิ้งความบาปและผีปีศาจ จากนั้นเจมน้ำมันไล่ผีปีศาจแก่ผู้สมัคร จากนั้นผู้สมัครลงไปในน้ำ โดยมีสังฆานุกรช่วยกดศีรษะผู้สมัครลงไปในน้ำ 3 ครั้ง แต่แต่ละครั้งผู้สมัครจะยืนยันความเชื่อที่มีต่อพระบิดา พระบุตร และพระจิตตามลำดับ เมื่อผู้สมัครขึ้นจากน้ำ (ทิศตะวันออก) พระสังฆราชเจมผู้สมัครด้วยน้ำมัน(คริสมา) ที่หน้าผากแต่ละคน หลังภาวนาจบด้วยจุมพิตแห่งสันติ (Kiss of peace) จากนั้นกลุ่มคริสตชนต้อนรับสมาชิกใหม่ นำพวกเขาเข้าไปยังการเฉลิมฉลองยังพิธีบูชาขอบพระคุณด้วยกัน

4. ใครรับศีลล้างบาปได้ - มนุษย์ทุกคนที่ยังไม่ได้รับศีลล้างบาปเท่านั้น รับศีลล้างบาปได้ (ข้อ 1246)

ศีลล้างบาปของผู้ใหญ่ (ข้อ 1247-1249)

การล้างบาปของผู้ใหญ่เป็นแนวทางปฏิบัติตามปกติทั่วไป การสอนคำสอนเตรียมตัวผู้สมัครรับศีลล้างบาปจึงมีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นกระบวนการนำไปสู่ความเชื่อและชีวิตคริสตชน เพื่อรับพระพรของพระเจ้าในศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีลมหาสนิท ทำให้การกลับใจและความเชื่อของตนได้บรรลุถึงความสมบูรณ์

การสอนคำสอนเป็นการอบรมเกี่ยวกับ “ทุกเรื่องในชีวิตคริสตชน” ให้อัครทูตพระธรรมล้ำลึกเรื่องความรอดพ้น การปฏิบัติคุณธรรมตามพระวรสาร และจารีตพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ พระศาสนจักรมารดาต้องเอาใจใส่ดูแลผู้สมัครเรียนคำสอนหรือ “คริสตชนสำรอง” ด้วยความรัก”

ศีลล้างบาปของทารก (ข้อ 1250-1252)

เด็กทารกเกิดมามีมลทินของบาปกำเนิด จึงจำเป็นต้องเกิดใหม่ในศีลล้างบาปด้วย บิตามารดาคริสตชนควรรู้ถึงบทบาทของผู้เลี้ยงดูชีวิตที่พระเจ้าทรงฝากมอบไว้กับตน ธรรมเนียมการล้างบาปเด็กทารกของพระศาสนจักรมีมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 2 เมื่อทุกคนในครอบครัวได้รับศีลล้างบาป ก็มีการล้างบาปเด็กทารกด้วย

ความเชื่อและศีลล้างบาป (ข้อ 1253-1255)

ศีลล้างบาปเป็นศีลแห่งความเชื่อ และความเชื่อนี้จำเป็นสำหรับศีลล้างบาป พระสงฆ์ผู้ประกอบพิธีถามผู้สมัครรับศีลหรือพ่อแม่อุปถัมภ์ว่า “ท่านขออะไรจากพระศาสนจักรของพระเจ้า” และเขาตอบว่า “ขอความเชื่อ” ความเชื่อในทุกคนที่รับศีลล้างบาปแล้ว ต้องเติบโตขึ้น ทุกปีในพิธีต้นเฝ้าป่าสกา พระศาสนจักรจึงมีพิธีรื้อฟื้นคำสัญญาศีลล้างบาป

ความช่วยเหลือของบิตามารดามีความสำคัญมาก บิตามารดาอุปถัมภ์ก็มีบทบาทด้วย ต้องเป็นผู้มีความเชื่อเข้มแข็ง เหมาะสมและพร้อมจะช่วยเหลือผู้ที่เพิ่งรับศีลล้างบาปในการเดินทางแห่งชีวิตคริสตชน พระศาสนจักรท้องถิ่นทั้งชุมชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการอธิบายและรักษาพระหรรษทานที่ได้รับจากศีลล้างบาปให้คงอยู่ตลอดไป

5. ใครอาจประกอบพิธีศีลล้างบาปได้

ศาสนบริกรผู้ประกอบพิธีศีลล้างบาปตามปกติ คือ พระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกรด้วย ในกรณีจำเป็น ทุกคน แม้แต่ผู้ที่ยังไม่ได้รับศีลล้างบาปด้วย ถ้ามีเจตนาตามที่กำหนดไว้ ก็อาจประกอบพิธีศีลล้างบาปได้โดยใช้สูตรเรียกขานพระตรีเอกภาพ (ข้อ 1256)

6. ความจำเป็นของศีลล้างบาป (ข้อ 1257-1261)

องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงยืนยันว่าศีลล้างบาปจำเป็นสำหรับความรอดพ้น ทรงพระบัญชาให้บรรดาศิษย์ไปประกาศข่าวดีและล้างบาปแก่ชนทุกชาติ ดังนั้น พระศาสนจักรจึงไม่ละเลยพันธกิจนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่อาจรับศีลล้างบาปได้เกิดใหม่ “จากน้ำและพระจิตเจ้า”

พระศาสนจักรมีความเชื่อมั่นว่าผู้ที่ถูกฆ่าตายโดยที่ยังไม่ได้รับศีลล้างบาป เพราะความเชื่อในพระคริสตเจ้า ก็ได้รับการล้างบาปด้วยโลหิต (เสมือนการรับศีลล้างบาปด้วยความปรารถนา) สำหรับคริสตชนสำรอง (ผู้เรียนคำสอนเตรียมตัวรับศีลล้างบาป) ที่สิ้นชีวิตก่อนจะรับศีลล้างบาป ความปรารถนาชัดเจนของเขา นำความรอดพ้นที่เขาไม่อาจรับโดยศีลศักดิ์สิทธิ์มาให้เขา ส่วนเด็กทารกที่ตายไปโดยไม่ได้รับศีลล้างบาป พระศาสนจักรไม่อาจทำอะไรได้นอกจากฝากเขาไว้กับพระกรุณาของพระเจ้า

7. พระพรชทานของศีลล้างบาป

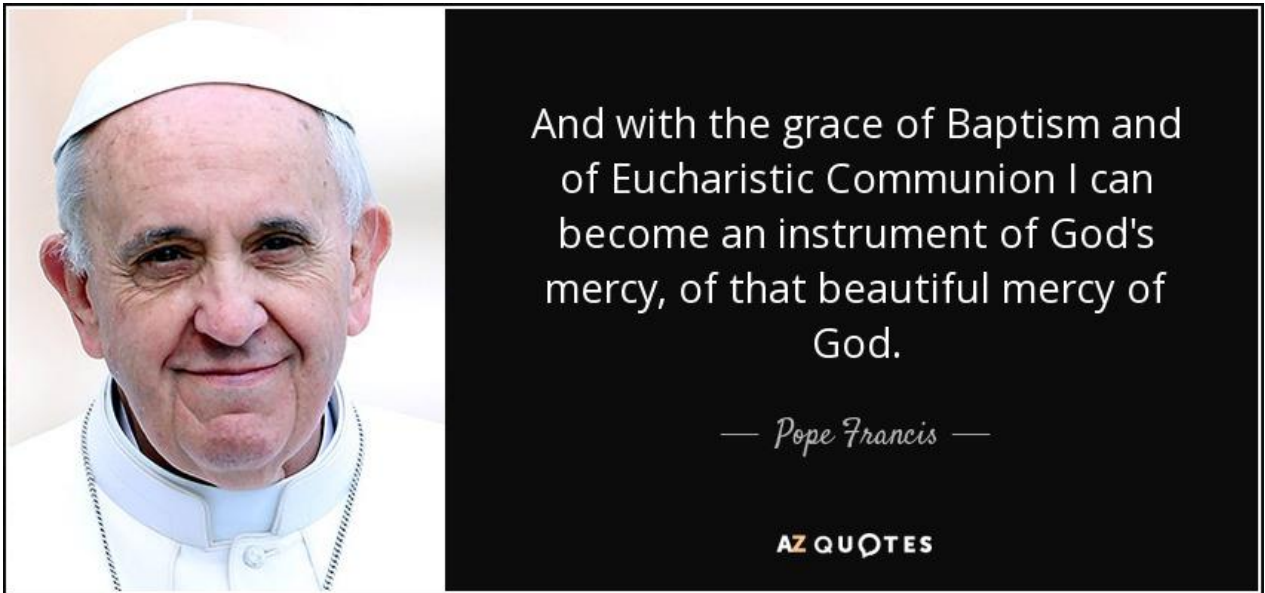
ผลสำคัญสองประการของศีลล้างบาป ได้แก่ การชำระบาป และการเกิดใหม่ในพระจิตเจ้า (ข้อ 1262)

- อาศัยศีลล้างบาป บาปทุกประการได้รับอภัย คือ บาปกำเนิด และบาปทุกประการที่แต่ละคนได้ทำ โทษทุกประการของบาปก็ได้รับอภัยด้วย (ข้อ 1263-1264)
- ศีลล้างบาปยังทำให้ผู้ที่เพิ่งรับศีลล้างบาปเป็น “สิ่งสร้างใหม่” เป็นบุตรบุญธรรมของพระเจ้า “มีส่วนร่วมในพระธรรมชาติของพระเจ้า” เป็นส่วนพระวรกายของพระคริสตเจ้า เป็นทายาทร่วมกับพระองค์ เป็นพระวิหารของพระจิตเจ้า พระตรีเอกภาพประทานพระพรชทานศักดิ์

สิทธิ์กร พระพรชทานซึ่งบันดาลความชอบธรรมให้แก่ผู้รับศีลล้างบาป (ข้อ 1265-1266)

- ศิลล้างบาปทำให้ผู้ที่รับศีลล้างบาป (ข้อ 1267-1270)
 - เป็นส่วนพระวรกายของพระคริสตเจ้า เป็นเหมือนอวัยวะของกันและกัน
 - เป็นเหมือน “ศิลาที่มีชีวิต” กำลังก่อสร้างขึ้นเป็นวิหารของพระจิตเจ้า
 - มีส่วนในสมณภาพของพระคริสตเจ้า พันธกิจประกาศและกษัตริย์ของพระองค์
 - เป็นสมาชิกของพระศาสนจักร มีสิทธิ หน้าที่รับใช้ และสนิทสัมพันธ์กับพระศาสนจักร
 - มีหน้าที่ประกาศความเชื่อ ที่ได้รับมาจากพระเจ้าผ่านทางพระศาสนจักรต่อเพื่อนมนุษย์” และมีส่วนร่วมกิจกรรมแพร่ธรรมประกาศความเชื่อของประชากรของพระเจ้าด้วย
- ศิลล้างบาป เป็นสายสัมพันธ์จากศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งเอกภาพของบรรดาศรีสทชนที่ได้เกิดใหม่อาศัยศีลล้างบาปนี้แล้วทุกคน (ข้อ 1271)

เครื่องหมายด้านจิตที่ลบไม่ได้

ศีลล้างบาปประทับตราด้านจิตที่ลบไม่ได้ให้คริสตชน ตราประทับนี้ไม่มีบาปใดจะลบได้ ดังนี้ ศิลล้างบาปเมื่อรับไปครั้งหนึ่งก็พอแล้ว ไม่อาจรับซ้ำอีกได้ เพราะวาสีลล้างบาปเป็นตราประทับกันชีวิตนิรันดรขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อรอคอยความสุขจากการแลเห็นพระเจ้า ซึ่งเป็นการบรรลุถึงความสำเร็จสมบูรณ์ของความเชื่อ และความหวังที่จะกลับคืนชีพ (ข้อ 1272-1274)

ศีลกำลัง

(The Sacrament of Confirmation)

ศีลกำลัง พร้อมกับศีลล้างบาปและศีลมหาสนิท รวมเป็นชุด “ศีลของกระบวนการรับเข้าเป็นคริสตชน” ที่เราต้องรักษาเอกภาพไว้ การรับศีลกำลังนี้จำเป็น เพื่อความสมบูรณ์ของพระหรรษทานของศีลล้างบาป “โดยอาศัยศีลกำลัง มีความสัมพันธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกับพระศาสนจักร รับพลังพิเศษของพระจิตเจ้า (ข้อ 1285)

1. ศีลกำลังในแผนการความรอดพ้น (ข้อ 1286-1289)

ในพันธสัญญาเดิม บรรดาประกาศกประกาศว่าทุกคนรอคอยให้พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จลงมาประทับเหนือพระเมสสิยาห์ การเสด็จลงมาของพระจิตเจ้าเหนือพระเยซูเจ้าเมื่อทรงรับพิธีล้างจากท่านยอห์นเป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระองค์ (พระเยซูเจ้า) คือผู้ที่จะต้องเสด็จมา พระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูเจ้าทรงปฏิสนธิเดชะพระจิตเจ้า

ความสมบูรณ์ของพระจิตเจ้าไม่คงอยู่เพียงกับพระเมสสิยาห์เท่านั้น แต่ต้องแบ่งปันกับ *ประชากรทั้งหมดของพระเมสสิยาห์* ด้วย ทรงทำให้พระสัญญาสำเร็จเป็นครั้งแรกในวันปัสกา อีกทั้งในวันเพนเทกอสต์ด้วยวิธีการที่ยิ่งใหญ่มากขึ้น บรรดาอัครสาวกซึ่งได้รับพระจิตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมเริ่มประกาศกิจการยิ่งใหญ่ของพระเจ้า (กจ 2:11) และผู้ที่ขณะนั้นมีความเชื่อต่อการประกาศเทศน์สอนของบรรดาอัครสาวกได้รับศีลล้างบาป ก็ได้รับพระพรของพระจิตเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน

บรรดาอัครสาวกก็ได้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระคริสตเจ้า ประทานพระพรของพระจิตเจ้า ซึ่งทำให้พระหรรษทานของศีลล้างบาปเต็มบริบูรณ์ โดยการปกมือแก่ผู้ที่เพิ่งรับศีลล้างบาป (การปกมือเป็นที่ยอมรับจากธรรมเนียมประเพณีคาทอลิกว่าเป็นจุดเริ่มของศีลกำลัง) ต่อมาก็ได้เพิ่มการเจิมน้ำมันหอม (น้ำมันคริสมา) เข้ากับการปกมือ การเจิมนี้เป็นการยืนยัน (confirm) “คริสตชน” ในพระศาสนจักรตะวันตก คำว่า “Confirmation” (= การทำให้มั่นคง การรับรอง) ชวนให้คิดว่าศีลนี้รับรองและทำให้พระหรรษทานของศีลล้างบาปมีความมั่นคง

ธรรมเนียมประเพณีสองสาย ของพระศาสนจักรตะวันออกและตะวันตก (ข้อ 1290-1292)

ในศตวรรษแรกๆ ศิลกำลังมักประกอบเป็นพิธีเดียวกันกับศีลล้างบาป การเพิ่มจำนวนเขตวัดตามชนบท สังคมชนบทมีอาณาเขตใหญ่ขึ้น ทำให้พระสังฆราชไม่อาจไปอยู่ในการประกอบพิธีศีลล้างบาปได้ทุกครั้งอีกต่อไป จึงจัดให้มีการแยกเวลาประกอบสองศีลนี้ออกจากกัน พระศาสนจักรตะวันออกยังคงรักษาทั้งสองนี้รวมกันไว้โดยให้พระสงฆ์ที่ประกอบพิธีศีลล้างบาปประกอบพิธีศีลกำลังด้วย

ธรรมเนียมของพระศาสนจักรโรมันทำให้การปฏิบัติแบบตะวันตกพัฒนาได้มากขึ้น คือการเจมน้ำมันคริสมาสองครั้งหลังการรับศีลล้างบาป คือการเจมผู้เพิ่งรับศีลล้างบาปโดยพระสงฆ์ แล้วทำให้สมบูรณ์ด้วยการเจมครั้งที่สองโดยพระสังฆราชที่หน้าผากของผู้เพิ่งรับศีลล้างบาปแต่ละคน

2. เครื่องหมายและจารีตพิธีของศีลกำลัง (ข้อ 1293-1296)

จารีตพิธีของศีลกำลัง จำเป็นต้องพิจารณาถึงเครื่องหมาย

1. การเจม (ด้วยน้ำมันศักดิ์สิทธิ์) ซึ่งเป็น *ตราประทับของพระจิตเจ้า* ประจำตัวบุคคล
2. น้ำมัน หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ และความยินดี เป็นเครื่องหมายของการรักษาโรค ทำให้มีพลัง

- การใช้ **น้ำมันเจมคริสตชนสำรอง** (ก่อนศีลล้างบาป) หมายถึง การชำระและการให้พลัง
- **การเจมคนไข้** หมายถึง การรักษาโรคและความบรรเทา
- การเจมด้วย **น้ำมันคริสมา** หลังศีลล้างบาป ในศีลกำลังและศีลบวช เป็นเครื่องหมายของการมอบถวายแด่พระเจ้า

ดังนั้น โดยการเจมผู้รับศีลกำลัง จึงเป็นการรับเครื่องหมาย หรือ *ตราประทับ* ของพระจิตเจ้า ประจำตัวของบุคคล ซึ่งถือเป็นการรับรองนิตินกรรมว่าผู้รับศีลกำลังนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของพระคริสตเจ้าโดยสิ้นเชิง เขาจะต้องรับใช้พระองค์ตลอดไป และยังเป็นคำสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องเขาในการพิพากษายิ่งใหญ่เมื่อสิ้นพิภพด้วย

วันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ (Holy Thursday) ของทุกปี พระสังฆราชจะประกอบพิธีเสกน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ 3 ชนิด เพื่อนำไปใช้ในจารีตพิธี โดยมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน ประกอบด้วย 1) **น้ำมันเจมคริสตชนสำรอง (Oleum Sanctorum : OS)** ใช้เจมผู้สมัครเป็นคริสตชนในพิธีล้างบาป 2) **น้ำมันเจมผู้ป่วย (Oleum Infirmorum : OI)** ใช้ในพิธีศีลเจมคนไข้ และ 3) **น้ำมันคริสมา (Sacrum Chrisma: SC)** ซึ่งเป็นน้ำมันมะกอกหรือน้ำมันพืชผสมกับเครื่องหอม ซึ่งน้ำมันคริสมานี้ใช้ในพิธีศีลล้างบาป ศีลกำลัง ศีลบวชพระสงฆ์หรือพระสังฆราช รวมถึงใช้ในการเจมถวายโบสถ์และพระแท่นด้วย

ปกติน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ที่เหลือใช้ของทุกปี หรือสาส์นที่ใช้เซกน้ำมันศักดิ์สิทธิ์นั้นในพิธีกรรมเสร็จแล้ว สามารถทำลายได้โดยการเผาด้วยไฟ จึงจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด

การประกอบพิธีศีลกำลัง (ข้อ 1297-1301)

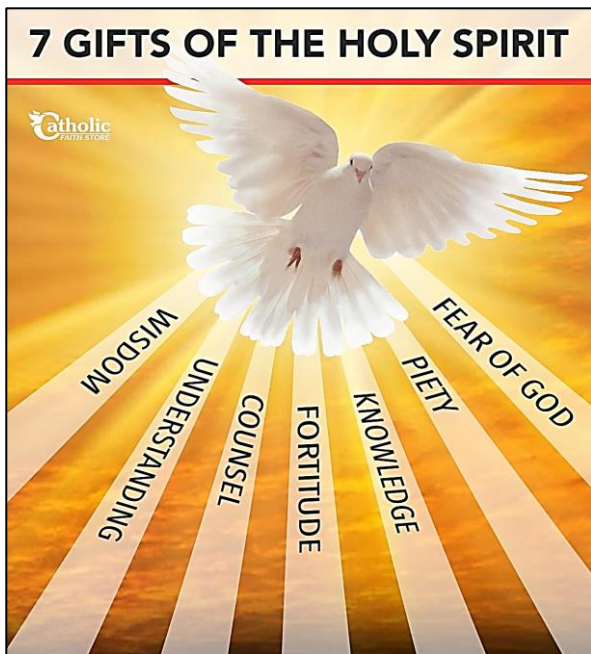
พิธีสำคัญที่ประกอบก่อนพิธีศีลกำลัง ก็คือ *พิธีเสกน้ำมันคริสมา* วันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ ในมิสซาเสกน้ำมัน พระสังฆราชเสกน้ำมันคริสมาสำหรับทั้งสังฆมณฑล ถ้าประกอบพิธีศีลกำลังแยกจากศีลล้างบาป เริ่มด้วย

(1) การรื้อฟื้นคำสัญญาของศีลล้างบาปและ (2) การประกาศความเชื่อของผู้จะรับศีลกำลัง เมื่อผู้ใหญ่รับศีลล้างบาป เขาก็รับศีลกำลังทันทีและรับศีลมหาสนิทด้วย (3) พระสังฆราชผายมือเหนือผู้รับศีลกำลังทุกคน เป็นเครื่องหมายการประทานพระจิตเจ้า (4) พระสังฆราชภาวนาอัญเชิญพระจิตเจ้า แล้วจึงถึง*จาริตพิธีสำคัญ* ด้วย (5) การเจมน้ำมันคริสมาที่หน้าผากพร้อมกับการปกมือพลางกล่าว ‘จงรับการประทับเครื่องหมายแห่งการรับพระพรของพระจิตเจ้าเถิด และ (6) การมอบสันติภาพที่ลงท้ายพิธี แสดงออกถึงความสัมพันธ์ในพระศาสนจักรกับพระสังฆราชและผู้มีความเชื่อทุกคน

3. ผลของศีลกำลัง (ข้อ 1302-1305)

ผลโดยเฉพาะของศีลกำลัง คือ การหลังพระจิตเจ้าลงมา ทำให้ผู้รับศีลกำลังเข้าถึงซึ่งยิ่งขึ้นในพระพร

ทานของศีลล้างบาป ในการเป็นบุตรของพระเจ้า ร่วมสนิทกับพระคริสตเจ้าแนบแน่นยิ่งขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระศาสนจักรสมบูรณ์ขึ้น เพิ่มพระพรพิเศษของพระจิตเจ้าในเรา คือ **พระจิตแห่งปรีชาญาณและปัญญา พระจิตแห่งความคิดอ่านและคุณธรรม พระจิตแห่งความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา พระจิตแห่งความยำเกรงพระเจ้า**

ศีลกำลังรับได้เพียงครั้งเดียว เพราะศีลกำลังประทับเครื่องหมายทางจิตที่ลบไม่ได้ หรือ “ตราประทับ” ในวิญญาณของผู้รับ ทำให้ผู้รับศีลกำลังมี “หน้าที่” ประกาศความเชื่อของพระคริสตเจ้าแก่สาธารณชนด้วยวาจาอย่างเป็นทางการ

4. ผู้ใดอาจรับศีลนี้ได้ (ข้อ 1306-1311)

ผู้รับศีลล้างบาปแล้วทุกคน ที่ยังไม่ได้รับศีลกำลัง อาจรับศีลนี้ได้และต้องรับด้วย ธรรมเนียมพระศาสนจักรคาทอลิกกำหนดให้ “อายุรู้ความ” เป็นเวลาที่ควรจะต้องรับศีลกำลัง ถึงกระนั้น ถ้ามีอันตรายถึงชีวิต เด็กทารกก็ต้องรับศีลกำลังได้

ศีลกำลังว่าเป็น “ศีลแสดงวุฒิภาวะของคริสตชน” ด้วยเหตุนี้ การสอนคำสอนก่อนรับศีลกำลังจะต้องปลูกเร้าความสำนึกถึงการเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรของพระเยซูคริสตเจ้า ผู้จะรับศีลกำลังจำเป็นต้องอยู่ในสถานะพระหรรษทาน เขาต้องรับศีลอภัยบาปเพื่อรับการชำระจะได้เข้าไปรับพรของพระจิตเจ้า

เช่นเดียวกับผู้จะรับศีลล้างบาป ผู้จะรับศีลกำลังต้องแสวงหาความช่วยเหลือด้านจิตใจจากพ่อหรือแม่อุปถัมภ์ ซึ่งควรเป็นคนเดียวกันกับพ่อแม่อุปถัมภ์ของศีลล้างบาป

5. ศาสนบริกรของศีลกำลัง (ข้อ 1312-1314)

ศาสนบริกรตามปกติของศีลกำลัง คือ พระสังฆราช ถึงแม้ว่าพระสังฆราชอาจมอบอำนาจประกอบพิธีศีลกำลังให้แก่พระสงฆ์ได้ถ้าจำเป็น แต่ถ้าคริสตชนอยู่ในอันตรายถึงชีวิต พระสงฆ์องค์ใดก็อาจประกอบพิธีศีลกำลังได้

ศีลมหาสนิท

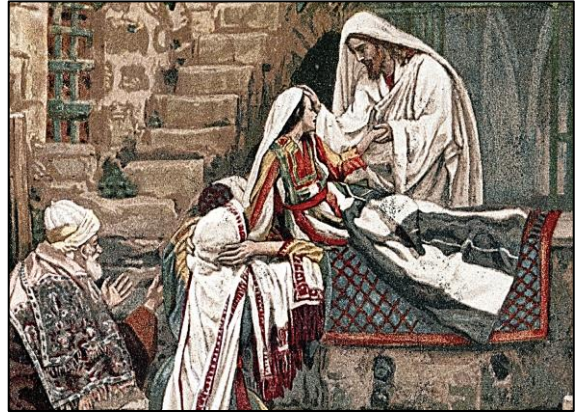
(The Sacrament of the Eucharist)

บทที่ 2

ศีลของการบำบัดรักษา

(The Sacraments of Healing)

พระเยซูคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า แพทย์ผู้ทรงบำบัดรักษาวิญญาณและร่างกายของเรา ทรงอภัยบาปและประทานสุขภาพของร่างกายแก่คนง่อย ยังทรงประสงค์ให้พระศาสนจักรของพระองค์ใช้พระอำนาจของพระจิตเจ้า ปฏิบัติงานบำบัดรักษาโรคและบันดาลสุขภาพให้แก่บรรดาสมาชิกของตนด้วย นี่คือจุดประสงค์ของศีลแห่งการบำบัดรักษาทั้งสองศีล คือศีลอภัยบาปและศีลเจิมคนไข้

ศีลแห่งการคืนดีและอภัยบาป

(The Sacrament of Penance and Reconciliation)

1. ศีลนี้มีชื่ออะไรบ้าง (ข้อ 1423-1424)

- ศีลแห่งการกลับใจ (*Conversionis sacramentum*)
- ศีลแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิต (*Poenitentiae sacramentum*)
- ศีลการสารภาพบาป (*Confessionis sacramentum*)
- ศีลแห่งพระกรุณา (*Indulgentiae sacramentum*)
- ศีลแห่งการคืนดี (*Reconciliationis sacramentum*)

2. ทำไมจึงต้องมีศีลแห่งการคืนดีอีกหลังจากศีลล้างบาปแล้ว (ข้อ 1425-1426)

การบังเกิดใหม่ในศีลล้างบาป ทำให้เราเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ปราศจากมลทิน ถึงกระนั้น ความโน้มเอียงไปหาบาปที่เรียกว่า*ความใคร่* ซึ่งยังคงอยู่ในผู้ที่รับศีลล้างบาปแล้ว การต่อสู้กับการทดสอบของคริสตชนนี้เป็นการต่อสู้*แห่งการกลับใจ* เพื่อมุ่งไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์และชีวิตนิรันดรที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเรียกพวกเราให้มุ่งไปให้ถึงอยู่ตลอดเวลา

3. การกลับใจของผู้ที่รับศีลล้างบาปแล้ว (ข้อ 1427-1429)

การเรียกของพระคริสตเจ้าให้กลับใจยังคงดังก้องอยู่ในชีวิตของบรรดาคริสตชน การกลับใจเป็นบทบาทหน้าที่ที่ไม่มีวันหยุดสำหรับพระศาสนจักรทั้งหมด พระศาสนจักรมีความศักดิ์สิทธิ์ และในเวลาเดียวกันยังต้องชำระตนอยู่เสมอ เดินหน้าไปสู่การกลับใจเปลี่ยนแปลงและฟื้นฟูชีวิตอยู่ตลอดเวลา

4. การกลับใจภายใน (Interior Penance) (ข้อ 1430-1433)

การเปลี่ยนความคิดภายใน หรือ การกลับใจภายใน เป็นแรงผลักดันให้แสดงเครื่องหมายออกมาภายนอกเป็นท่าทางและกิจการแสดงการกลับใจ ซึ่งเป็นรากฐานของชีวิตคริสตชน เป็นการหันกลับมาหาพระเจ้าอย่างสุดหัวใจ เป็นการหยุดทำบาป หันหนีจากความชั่ว พร้อมกับการต่อต้านกิจการชั่วที่เราได้ทำไปแล้ว ในเวลาเดียวกันก็รวมถึงความปรารถนาและการตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิต พร้อมกับความหวังในพระกรุณาของพระเจ้าและไว้วางใจว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากพระพรหมทานของพระองค์

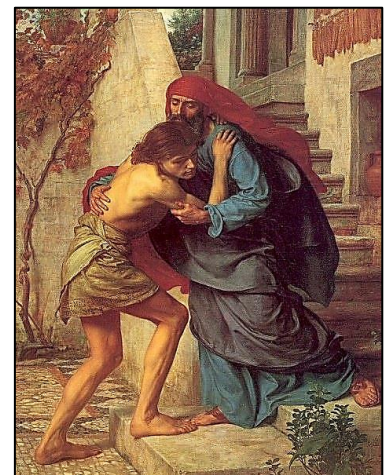

5. การเป็นทุกข์กลับใจมีหลายรูปแบบในชีวิตคริสตชน (Forms of Penance in Christian Life) (ข้อ 1434-1439)

การเป็นทุกข์กลับใจภายในของคริสตชนอาจมีวิธีแสดงออกต่างๆ ได้หลายรูปแบบ พระคัมภีร์และบรรดาบิดาจารย์เน้นถึง 3 รูปแบบ คือ การจำศีลอดอาหาร การอธิษฐานภาวนา และการให้ทาน

การกลับใจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันโดยการแสดง การคืนดีกัน เอาใจใส่ดูแลคนยากจน ปกป้องสิทธิและความยุติธรรม การยอมรับผิดต่อเพื่อนพ้อง ตักเตือนเพื่อนพ้องที่ทำผิด พิจารณามโนธรรม รับคำแนะนำด้านชีวิตจิต การยอมรับความทุกข์ การยอมรับแบกไม้กางเขนของตนติดตามพระเยซูเจ้าทุกๆ วัน อีกทั้ง ศีลมหาสนิทและศีลอภัยบาป ทำให้เราคืนดีกับพระเจ้า รับอาหารหล่อเลี้ยงและเสริมพลังชีวิตจากศีลมหาสนิท เป็นโอกาสที่ช่วยเราให้พ้นจากความผิดประจำวันและปกป้องเราไว้จากบาปหนัก การอ่านพระคัมภีร์ การสวดภาวนาทำวัตร และบท “ข้าแต่พระบิดา” ปลุกจิตตารมณ์การกลับใจและการปรับปรุงชีวิตช่วยนำเราไปรับการอภัยบาป

กระบวนกรการกลับใจและชดเชยบาป ที่พระเยซูเจ้าทรงบรรยายไว้ในอุปมาที่เรียกกันว่าเรื่อง “ลูกจ้างผาลาญ” ที่มี “บิดาผู้ใจดี” เป็นศูนย์กลาง

6. ศีลแห่งการกลับใจและการคืนดี (The Sacrament of Penance and Reconciliation)

การกลับใจพร้อมกับพระกรุณาของพระเจ้าจึงทำให้เราคืนดีกับพระศาสนจักรด้วย (ข้อ 1440)

พระเจ้าเท่านั้นทรงอภัยบาป (Only God forgive sin) (ข้อ 1441-1442)

พระเจ้าเท่านั้นทรงอภัยบาปได้ พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงประทานอำนาจนี้แก่มนุษย์ เพื่อจะได้ใช้อำนาจนี้ในพระนามของพระองค์ พระคริสตเจ้าทรงพระประสงค์ให้พระศาสนจักรเป็นเครื่องหมายและเครื่องมือแสดงความกรุณาและการคืนดีที่พระองค์ทรงได้มาโดยราคาพระโลหิตของพระองค์

การคืนดีกับพระศาสนจักร (Reconciliation with the Church) (ข้อ 1443-1445)

พระเยซูเจ้าไม่เพียงแต่ทรงอภัยบาปเท่านั้น แต่พระองค์ทรงคืนคนบาปที่ทรงอภัยบาปให้แล้วกลับคืนให้แก่ชุมชนที่บาปได้ทำให้เขาห่างเหินหรือแม้กระทั่งแยกตัวออกไปด้วย พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงให้บรรดาอัครสาวกมีส่วนในอำนาจอภัยบาปได้เช่นเดียวกับพระองค์ อำนาจผูกและแก้ที่ทรงมอบแก่เปโตรนี้พระองค์ยังทรงมอบแก่คณะอัครสาวกที่รวมอยู่กับประมุขของตนด้วย (Power of the Key)

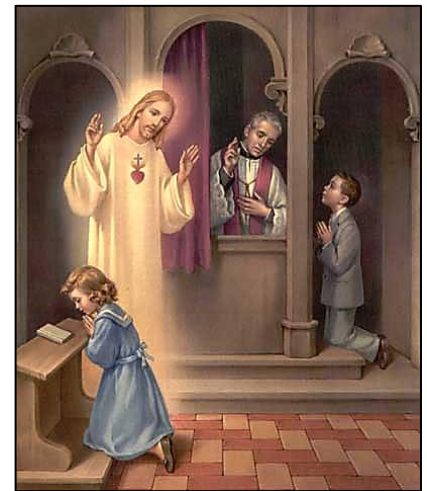
ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการให้อภัย (The sacrament of forgiveness) (ข้อ 1446-1449)

พระคริสตเจ้าทรงตั้งศีลอภัยบาป สำหรับสมาชิกที่ได้ทำบาปทุกคนของพระศาสนจักรของพระองค์ โดยเฉพาะสำหรับสมาชิกที่ได้ตกในบาปหนักหลังจากได้รับศีลล้างบาปแล้ว ในศตวรรษแรกๆ คริสตชนที่ได้ทำบาป โดยเฉพาะบาปหนัก หลังจากรับศีลล้างบาปแล้ว (เช่น การนับถือรูปเคารพ ฆาตกรรม หรือการมีชู้) ต้องทำกิจการใช้โทษบาปของตนอย่างเปิดเผย และบางครั้งเป็นเวลานานหลายปีก่อนจะได้รับการอภัยบาป

คริสตศตวรรษที่ 7 ได้รับอิทธิพลจากบรรดาธรรมทูต และนักพรต เริ่มนำแนวปฏิบัติของการรับอภัยบาป “แบบส่วนตัว” ศีลศักดิ์สิทธิ์นี้จึงประกอบพิธีอย่างค่อนข้างลับๆ ระหว่างผู้เป็นทุกข์กลับใจและพระสงฆ์ แนวปฏิบัติแบบนี้จึงเอื้อให้มีการรับศีลนี้ซ้ำได้และดังนั้นจึงเปิดทางให้การรับศีลนี้บ่อยๆ เป็นแนวปฏิบัติตามปกติ

แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ แต่โครงสร้างหลักนี้มีองค์ประกอบสำคัญสองส่วน

1. ส่วนที่หนึ่ง คือ กิจกรรมของมนุษย์ที่พระจิตเจ้าทรงบันดาลให้กลับใจ ได้แก่ ความทุกข์ถึงบาป (Contrition) การสารภาพบาป (Confession) และการทำกิจใช้โทษบาป (Satisfaction)
2. อีกส่วนหนึ่ง คือ กิจกรรมของพระเจ้าผ่านทางพระศาสนจักร ผ่านทางพระสังฆราชและพระสงฆ์ ประทานการอภัยบาป (Absolution) เดชะพระนามของพระเยซูคริสตเจ้า และยังกำหนดวิธีการทำกิจใช้โทษบาป

สูตรอภัยบาปที่พระศาสนจักรใช้ คือ “พระเป็นเจ้า พระบิดาผู้ทรงพระเมตตา ได้ทรงทำให้โลกคืนดีกับพระองค์อภัยการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระบุตร และทรงส่งพระจิตมาเพื่ออภัยบาปมนุษย์ ขอพระองค์ประทานพระเมตตาและสันติสุขแก่ท่านอาศัยศาสนบริการของพระศาสนจักร ข้าพเจ้าจึงอภัยบาปทั้งสิ้นของท่าน เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตรและพระจิต”

กระบวนการของศีลอภัยบาป ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การเป็นทุกข์กลับใจ (Conversion) เป็นการปรับเปลี่ยนความผิดภายในจิตใจ 2) การเป็นทุกข์เสียใจ (Contrition) ในความบาปผิดที่ได้กระทำไป และตั้งใจจริงจะไม่กลับไปกระทำบาปเหล่านั้นอีก 3) การสารภาพบาป (Confession) ตามชนิดบาปที่ได้กระทำไป และจำนวนความถี่ที่ได้กระทำไปหรือที่ประมาณการได้ 4) การสอนตักเตือน (Teaching) ศาสนบริการศีลอภัยบาป จะกล่าวเตือนใจ และให้ข้อคิดเพื่อการพัฒนาตนเองต่อไป พร้อมมอบหมายกิจการใช้โทษบาปให้ไปปฏิบัติ 5) การอภัยบาป (Absolution) ศาสนบริการศีลอภัยบาป กล่าวบทสูตรและให้อภัยบาปให้กับผู้ที่มาขออภัยบาป และ 6) การทำกิจการใช้โทษบาป (Satisfaction) เมื่อผู้มาขอรับศีลอภัยบาปได้รับการอภัยแล้ว กลับออกไปทำกิจการใช้โทษบาปตามที่ได้รับมอบหมายไว้ (ในเวลาที่เหมาะสมโดยเร็วที่สุด)

7. กิจกรรมของผู้เป็นทุกข์กลับใจ (The Act of the Penitent)

การเป็นทุกข์กลับใจ เรียกร้องให้คนบาปที่มีความทุกข์ในใจ สารภาพบาปด้วยปาก และทำกิจการชดเชยความผิดให้เกิดผล (ข้อ 1450)

ความทุกข์ถึงบาป (Contrition) (ข้อ 1451-1454)

กิจกรรมสำคัญที่สุดของการรับศีลอภัยบาป คือความทุกข์ถึงบาป ซึ่งก็คือ “ความทุกข์ใจและเกลียดชังบาปที่ได้ทำ พร้อมกับความตั้งใจจะไม่ทำอีก”

- *ความเป็นทุกข์ถึงบาปอย่างสมบูรณ์* (Perfect contrition) คือ การเป็นทุกข์ถึงบาปที่เกิดมาจากความรักพระเจ้าเหนือทุกสิ่ง สามารถอภัยบาปหนัก และความผิดเล็กๆน้อยๆ ที่เราได้กระทำด้วย
- *ความเป็นทุกข์ถึงบาปที่ไม่สมบูรณ์* (Imperfect contrition) คือ การเป็นทุกข์ถึงบาปที่เกิดจากความกลัวที่จะต้องรับโทษนิรันดรและโทษอื่นๆ ที่พระเจ้าทรงคาดโทษไว้สำหรับคนบาป การเป็นทุกข์ถึงบาปที่ไม่สมบูรณ์นี้ ไม่อาจทำให้เรารับการอภัยบาปหนักได้ อาจรับการอภัยได้เพียงความผิดเล็กๆ น้อยๆ

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมตนเพื่อรับศีลอภัยบาปนี้ โดยการพิจารณาโทษกรรมที่ทำโดยอาศัยความสว่างจากพระวาจาของพระเจ้า

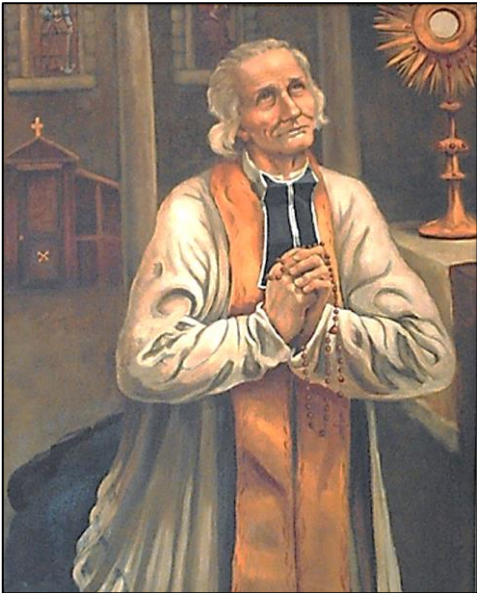
การสารภาพบาป (The confession of sins) (ข้อ 1455-1458)

การสารภาพบาปต่อพระสงฆ์เป็นองค์ประกอบสำคัญของศีลอภัยบาป ต้องสารภาพบาปหนักทุกข้อที่เขาสำนึกได้หลังจากได้เอาใจใส่พิจารณาโทษกรรมแล้ว

- ตามกฎข้อบังคับของพระศาสนจักร จำเป็นต้องสารภาพบาปหนักอย่างซื่อสัตย์อย่างน้อยปีละครั้ง

- คริสตชนที่ได้ทำบาปหนัก ต้องไม่ไปรับศีลมหาสนิท ก่อนจะได้รับ การอภัยบาปในศีลศักดิ์สิทธิ์
- บรรดาเด็กๆ ต้องไปรับศีลอภัยบาปก่อนจะรับศีลมหาสนิทครั้งแรก

การชดเชยบาป (Satisfaction) (ข้อ 1459-1460)

บาป นำผลร้ายมาให้เพื่อนมนุษย์ จึงจำเป็นต้องทำทุกสิ่ง ที่ทำได้เพื่อแก้ไขผลร้ายนี้ เช่น คืนสิ่งของที่ได้ขโมยมา คืนชื่อเสียงแก่ ผู้ที่เราได้ใส่ความ ชดเชยแก้ไขความเสียหาย ตามความความ ยุติธรรม เพื่อช่วยซ่อมแซมแก้ไขบาปเขาต้อง “ชดเชย” หรือ “ชดใช้” บาปของตนด้วยวิธีการที่เหมาะสม การชดเชยนี้เรียกว่า “การใช้โทษบาป”

การใช้โทษบาป ที่พระสงฆ์ผู้ฟังแก้บาปกำหนดให้ นั้น ต้อง คำนึงถึงสภาพของผู้สารภาพบาปและผลดีทางจิตใจของเขาด้วย กิจกรรมการใช้โทษบาปจึงต้องได้ส่วนกับความหนักเบาและ ลักษณะของบาปที่เขาได้ทำ กิจกรรมการใช้โทษบาปอาจเป็นการ อธิษฐานภาวนา การบริจาคทำบุญ การให้ทาน การทำงานรับใช้ ผู้อื่น การสละตนโดยสมัครใจ การถวายบูชา การยอมรับทนมความ

ทุกข์ยากเป็นเสมือนยอมรับแบกไม้กางเขนของตน

สมัยบรรดามีซันนารีที่เป็นนักพรต ไปเผยแผ่ข่าวดี ราว ศต.6-7 ได้มีนำ “คู่มือการอภัยบาป” (Penitential books) ไป ปรับใช้จนแพร่หลายไปทั่วทวีปยุโรป โดยคู่มือการอภัยบาปนี้ได้กำหนดแนวปฏิบัติไว้ว่า หากมีผู้มาขออภัยบาปชนิดนี้ จะต้องให้ กิจใช้โทษบาปอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องตามบริบท เช่น บาปทำร้ายผู้อื่นจนได้รับบาดเจ็บ จะต้องห้ามพกพาอาวุธ หรือบาปฆาตกรรมจะต้องให้ไปเดินเท้าจาริกแสดงบุญไปในถิ่นทุรกันดาร ส่วนกิจใช้โทษบาปทั่ว ๆ ไป ได้แก่ การอดอาหาร การ งดทานอาหารรสจัด การจำศีลภาวนาทั้งวันและคืน การทองบทสวดดี และการให้ทานคนจน เป็นต้น ส่วนระยะเวลาในการทำ กิจกรรมใช้โทษบาปจะยาวนานเพียงใดขึ้นอยู่กับชนิดของบาป จำนวนครั้งที่ทำบาป และพิจารณาญาณของศาสนบริกรผู้ฟังแก้บาป

สมัยกลาง ราว ศต.8-10 ผู้ที่ถูกกำหนดให้ทำกิจใช้โทษบาปเป็นกังวลว่า หากเสียชีวิตก่อนที่จะทำกิจให้โทษบาปเสร็จสิ้น เกรงว่าจะต้องไปรับโทษในไฟนรก จึงได้มีการพัฒนา “ระบบการสับเปลี่ยนแทนกัน” (Method of Commutations) ขึ้นมา อาทิเช่น กิจใช้โทษบาปที่ให้งดทานเนื้อสัตว์เป็นเวลาหนึ่งปี สับเปลี่ยนเป็นการทองจำบทสวดดีในพระคัมภีร์แทน หากใครอ่าน หนังสือไม่ออก ก็ให้ใช้การเขียนตีตนเองจำนวน 300 ครั้งแทน เป็นต้น นอกจากนี้ ในบางที่ยังสามารถให้การ “บริจาคเงิน” เพื่อ การกุศลแทนการทำกิจใช้โทษบาปที่ได้รับได้ด้วย ยิ่งกว่านั้น ยังมีได้มีการพัฒนาแนวคิดของ “การทดแทนกัน” (Substitutions) ซึ่งถูกใช้ไปในทางที่ผิดเพี้ยนด้วย อาทิเช่น นายทหารยศสูงที่ถูกให้กิจใช้โทษบาปโดยให้ออดอาหารนาน 7 ปี ใช้วิธีการจ้างทหาร ผู้น้อยในกองทัพให้ออดอาหารแทนตนเองให้เสร็จสิ้นภายใน 3 วัน เป็นต้น และแนวคิดการทดแทนกัน (Substitutions) นี้เอง ได้มี การต่อยอดและพัฒนากลายเป็น “การขายพระคุณการุณย์” (The selling of indulgences) ที่เป็นตราบาปของพระศาสนจักร ในสมัยต่อมา โดยเฉพาะการสร้างมหาวิหารนักบุญเปโตรหลังปัจจุบัน

8. ศาสนบริกรของศีลนี้ (The Minister of This Sacrament) (ข้อ 1461-1467)

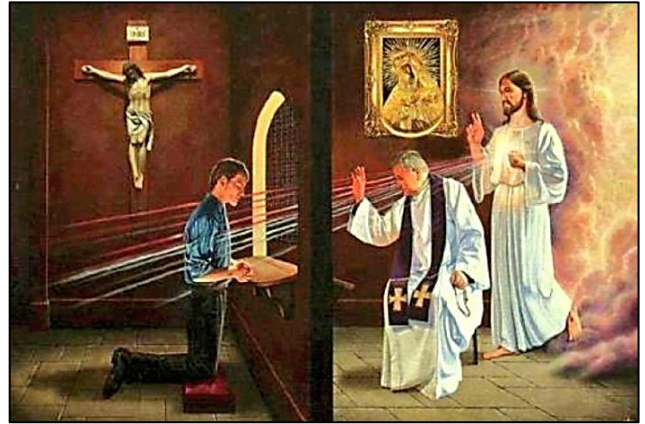
พระคริสตเจ้าทรงมอบศาสนบริกรการคืนดีแก่บรรดาอัครสาวก บรรดาพระสังฆราชเป็นผู้สืบตำแหน่งของบรรดาอัครสาวก และบรรดาพระสงฆ์เป็นผู้ช่วยของบรรดาพระสังฆราช ดังนั้น ศาสนบริกรปกติของศีลอภัยบาป ก็คือ พระสังฆราช และบรรดาพระสงฆ์

บาปหนักบางประการ มีโทษถูกตัดขาดจากพระศาสนจักร ซึ่งเป็นโทษหนักที่สุดของพระศาสนจักร โทษนี้ห้ามมิให้รับศีลศักดิ์สิทธิ์และไม่อาจ

ปฏิบัติกิจกรรมบางประการของพระศาสนจักร ดังนั้น ตามข้อกำหนดในประมวลกฎหมายของพระศาสนจักร บาปนี้จึงไม่อาจรับการยกโทษได้นอกจากโดยสมเด็จพระสันตะปาปา โดยพระสังฆราชประมุขท้องถิ่น หรือโดยพระสงฆ์ที่ได้รับอำนาจเพื่อการนี้ แต่ในกรณีอันตรายเป็นชีวิต พระสงฆ์องค์ใดไม่ว่า ก็อาจอภัยจากบาปทุกประการได้

เมื่อประกอบพิธีศีลอภัยบาป ผู้ฟังแก้บาปแสดงบทบาทของบิดาผู้กำลังรอคอยลูกกลางแจ้งและต้อนรับเมื่อลูกกลับมา ทำหน้าที่ของผู้พิพากษายุติธรรมซึ่งไม่ลำเอียง พิจารณาด้วยความยุติธรรมและเมตตากรุณาไปพร้อมกัน

เมื่อพิจารณาถึงความศักดิ์สิทธิ์และความยิ่งใหญ่ของศาสนบริกรนี้ รวมทั้งความเคารพที่ต้องมีให้แก่สิทธิส่วนตัวของทุกคน พระศาสนจักรจึงประกาศว่าพระสงฆ์ทุกองค์ที่ฟังการสารภาพบาปมีพันธะต้องรักษาความลับอย่างเด็ดขาด โดยกำหนดโทษไว้อย่างหนักที่สุดสำหรับผู้ฝ่าฝืน ความลับนี้ซึ่งไม่มีข้อยกเว้นใดเลยเรียกว่า “ความลับของศีลแก้บาป (ตราประทับของศีลศักดิ์สิทธิ์)”

9. ผลของศีลนี้ (The Effects of This Sacrament) (ข้อ 1468-1470)

ศีลอภัยบาป ทำให้เราได้รับพระพรหรรษาของพระเจ้าคืนมา ทำให้เรากลับคืนดีกับพระเจ้า ศีลแห่งการกลับคืนดีกับพระเจ้านำ “การกลับคืนชีพฝ่ายจิต” ได้รับความศักดิ์ศรีแห่งการเป็นบุตรของพระเจ้ากลับคืนมา ศีลนี้ยังทำให้เรากลับคืนดีกับพระศาสนจักร เพราะเมื่อสมาชิกคนหนึ่งทำบาป พระศาสนจักรก็ได้รับผลร้ายจากบาปนั้นด้วย

10. พระคุณการุณย์ (Indulgences)

พระคุณการุณย์ในพระศาสนจักรมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ “ผลของศีลอภัยบาป”

พระคุณการุณย์คืออะไร (What is an indulgences?) (ข้อ 1471)

พระคุณการุณย์ คือ การยกโทษชั่วคราวสำหรับบาปที่ได้รับภัยความผิดแล้ว คริสตชนผู้มีความเชื่อที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ย่อมรับพระคุณการุณย์นี้ได้ โดยความช่วยเหลือจากพระศาสนจักรในฐานะผู้รับใช้การไถ่กู้ของพระคริสตเจ้า เป็นเหมือนการสะสมขุมทรัพย์ (สวรรค์) เอาไว้ แบ่งเป็น

- พระคุณการุณย์บางส่วน (Partial indulgences) ช่วยให้พ้นจากโทษชั่วคราวสำหรับบาปบางส่วน
- พระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ (Plenary indulgences) ช่วยให้พ้นจากโทษชั่วคราวสำหรับบาปทั้งหมด ผู้มีความเชื่อทุกคนอาจรับพระคุณการุณย์ได้สำหรับตนเอง หรืออาจอุทิศแก่ผู้ล่วงลับก็ได้

โทษของบาป (The punishments of sin) (ข้อ 1472-1473)

บาป มีผลตามมา 2 ประการ ได้แก่

- *บาปหนัก* (Grave sins) ทำให้เราสูญเสียความสัมพันธ์กับพระเจ้า การสูญเสียเช่นนี้ต้องรับ “โทษนินทร” อีกด้านหนึ่ง
- *บาปเบา* (Venial sins) ทำให้เรามีความโน้มเอียงไปหาสิ่งสร้างในแบบที่ไม่ปกติ ซึ่งต้องรับการชำระหรือในชีวิตนี้หรือหลังจากความตาย ในสภาพที่เรียกว่า “ไฟชำระ (Purgatory)” หรือ “แดนชำระ” การชำระนี้ช่วยให้พ้นจากสิ่งที่เราเรียกว่า “โทษชั่วคราว” ของบาป

การอภัยบาปและการคืนความสัมพันธ์กับพระเจ้านำการยกโทษนินทรของบาปมาให้ แต่โทษชั่วคราวของบาปยังคงอยู่ต่อไป คริสตชนจึงต้องประกอบเมตตากิจและความรัก อธิษฐานภาวนาและกิจกรรมต่างๆ ที่แสดงการกลับใจ เพื่อปลดเปลื้อง “สภาพมนุษย์เก่า” ให้หมดสิ้น เพื่อจะได้สวม “สภาพมนุษย์ใหม่” ได้อย่างสมบูรณ์

ในความสัมพันธ์หนึ่งเดียวของบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ (In the communion of saints) (ข้อ 1474-1477)

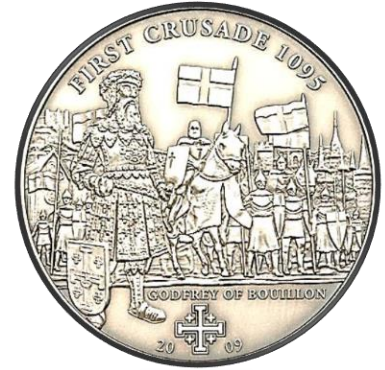
ในความสัมพันธ์ของบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ “ระหว่างบรรดาผู้มีความเชื่อ ไม่ว่าจะที่อยู่ในสวรรค์แล้ว หรือยังต้องชดใช้โทษอยู่ในแดนชำระ หรือยังกำลังเดินทางอยู่ในโลกนี้ นับได้ว่าเป็นสายสัมพันธ์ถาวรของความรักและการแลกเปลี่ยนอย่างอุดมสมบูรณ์ของพระพรต่างๆ” ที่เราเรียกว่า “*ขุมทรัพย์ของพระศาสนจักร*”

สหพันธนักบุญ (The Communion of Saints) ประกอบด้วยกลุ่มคน 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มที่ตายและได้เข้าสวรรค์แล้ว
2. กลุ่มที่กำลังรับการชำระล้าง
3. กลุ่มที่กำลังเดินทางแสวงบุญในโลก

การรับพระคุณการุณย์ของพระเจ้าผ่านทางพระศาสนจักร (Indulgence from God through the Church)

เราได้รับพระคุณการุณย์ผ่านทางพระศาสนจักร ซึ่งอาศัยอำนาจผูกและแก้ที่พระเยซูคริสตเจ้าประทานให้ไว้ เป็น “ขุมทรัพย์บุญกุศลของพระคริสตเจ้าและบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์” เพื่อให้เขาได้รับการอภัยโทษชั่วคราวที่บาปของเขาควรต้องรับ เนื่องจากบรรดาผู้มีความเชื่อผู้ล่วงลับที่ยังกำลังรับการชำระอยู่ วิธีการหนึ่งที่เราอาจช่วยเหลือเขาเหล่านี้ได้ ก็คือ โดยรับพระคุณการุณย์สำหรับเขา เพื่อให้เขาได้รับการปลดปล่อยจากโทษชั่วคราวที่เขาต้องรับเพราะบาปที่เขาได้ทำไว้ (ข้อ 1478-1479)

คำว่า “พระคุณการุณย์” (Indulgences) มาจากคำลาติน “Indulgentia” แปลว่า “ความเมตตาการุณา” (Compassion) พระศาสนจักรใช้เพื่อยกโทษชั่วคราวสำหรับบาปที่ได้รับอภัยความผิด และทำกิจใช้โทษบาปไปแล้ว และพระคุณการุณย์นี้ยังอุทิศสำหรับผู้ที่ล่วงลับไปแล้วได้ด้วย

ปี ค.ศ.1095 พระสันตะปาปา Urban ที่ 2 ได้โปรดพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์เป็นครั้งแรก ให้กับบรรดาทหารที่กลับจากสงครามครูเสด และต่อมายังโปรดพระคุณการุณย์นี้ให้กับผู้ที่ทำบุญช่วยเหลือในการทำสงครามครูเสดนี้ด้วย ช่วง ค.ศ.12-15 พระคุณการุณย์นี้ กลายเป็นเครื่องมือเพื่อใช้สนองกับความโลภของบรรดาผู้นำพระศาสนจักร และเพื่อสนองความเกลียดคร้านของผู้ที่ต้องทำกิจใช้โทษบาปที่ได้รับ โดยคริสตชนสมัยนั้นคิดว่าพระคุณการุณย์จะช่วยให้ญาติพี่น้องของพวกเขาได้รับโทษในไฟชำระ (Purgatory) สิ้นลง ส่วนบรรดาพระสังฆราชก็ใช้ประโยชน์จากพระคุณการุณย์นี้เพื่อสร้างและซ่อมแซมโบสถ์ อาราม โรงเรียน และโรงพยาบาลต่างๆ แต่ทว่าเงินทำบุญที่ได้จากการใช้พระคุณการุณย์นี้ ก็ไม่ได้นำไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ทั้งหมด ต่อมา “การขายพระคุณการุณย์” นี้ได้กลายเป็นแหล่งรายได้ของพระศาสนจักร จนปี ค.ศ.1515 พระสันตะปาปาเลโอ ที่ 10 ได้ประกาศพระคุณการุณย์อีกครั้งเพื่อสร้างมหาวิหารนักบุญเปโตรที่กรุงโรม (หลังปัจจุบัน)

มาร์ติน ลูเธอร์ (Martin Luther) นักบวชคณะออกัสติเนียน ได้ทราบเบื้องลึกเบื้องหลังของการประกาศพระคุณการุณย์ครั้งดังกล่าวนี้ เขาได้ประณามความไม่ถูกต้องนี้ (พระหรรษทาน เป็นพระพรที่ให้เปล่าแก่ผู้วอนขอ ไม่อาจซื้อขายกันได้) ที่สุดในปี ค.ศ.1520 พระสันตะปาปาเลโอ ที่ 10 ได้ประกาศขับมาร์ติน ลูเธอร์ ออกจากพระศาสนจักรคาทอลิก (Excommunication) และต่อมามาร์ติน ลูเธอร์ ได้เป็นผู้นำของนิกายโปรเตสแตนต์ และจากคำสอน และแนวคิดแบบปฏิรูปของท่านได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ดีในพระศาสนจักรคาทอลิกในสมัยต่อมา โดยเฉพาะสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 (ปี ค.ศ.1962-1965)

11. การประกอบพิธีศีลอภัยบาป (The Celebration of the Sacrament of Penance) (ข้อ 1480-1484)

องค์ประกอบของการประกอบพิธีตามปกติ คือ (1) การทักทายและอวยพรของพระสงฆ์ (2) การอ่านพระวาจาของพระเจ้าเพื่อส่องสว่างมโนธรรมและปลุกความทุกข์ถึงบาป (3) การเตือนใจให้กลับใจใช้โทษบาป (4) การสารภาพที่ยอมรับว่าได้ทำบาปและบอกให้พระสงฆ์ทราบ (5) การกำหนดและยอมรับกิจการชดเชยบาป (6) การอภัยบาปจากพระสงฆ์ (7) การสรรเสริญขอบพระคุณพระเจ้าและการอำลาพร้อมกับการอวยพรของพระสงฆ์

อาจประกอบพิธีศีลออกบาปได้เป็น*พิธีกรรมส่วนรวม* โดยผู้เป็นทุกข์กลับใจรับการเตรียมตัวพร้อมกันเพื่อ
สารภาพบาป และขอบพระคุณพร้อมกันเมื่อรับออกบาปแล้ว การสารภาพบาปเป็นส่วนตัวและการให้อภัยบาปที่ละ
คนแทรกอยู่ในวจนพิธีกรรมพร้อมกับบทอ่านจากพระคัมภีร์และการเทศน์อธิบายพระคัมภีร์ มีการนำพร้อมกันให้
พิจารณาโนธรรม วอนขออภัยโทษร่วมกัน สวดบท “ข้าแต่พระบิดา” และการขอบพระคุณร่วมกัน ในกรณีความ
จำเป็นเร่งด่วนอาจใช้*การประกอบพิธีคืนดีเป็นส่วนรวมโดยการสารภาพบาปและรับการอภัยบาปแบบรวมได้*

การสารภาพบาปที่ละคนอย่างครบถ้วนและการอภัยบาปยังคงเป็นวิธีการปกติวิธีเดียวที่ผู้มีความเชื่อจะ
กลับคืนดีกับพระเจ้าและพระศาสนจักรได้

ศีลเจิมคนไข้

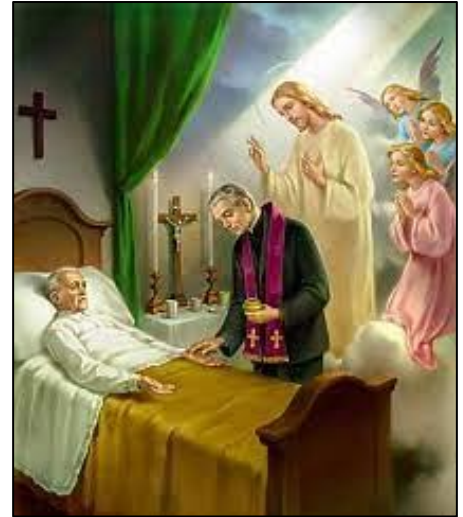
(The Anointing of the Sick)

ศีลเจิมคนไข้ และคำภาวนาของพระสงฆ์ พระศาสนจักรฝากผู้ป่วยไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงรับทรมานและทรงพระสิริรุ่งโรจน์ เพื่อทรงบรรเทาและช่วยเขาให้รอดพ้น ยังเตือนเขาให้สมัครใจร่วมทุกข์กับพระคริสต์ เจ้าผู้ทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์ (ข้อ 1499)

1. พื้นฐานของศีลนี้ในแผนการความรอดพ้น

ความเจ็บป่วยในชีวิตมนุษย์ (ข้อ 1500-1501)

ทุกครั้งที่เราเจ็บป่วย อาจทำให้เรามองเห็นความตายได้อย่างใกล้ชิด ความเจ็บป่วยอาจทำให้เรากังวลใจ ครุ่นคิดถึงแต่ตนเอง บางครั้งอาจทำให้เราหมดหวังและเคียดแค้นพระเจ้าได้ด้วย แต่ความเจ็บป่วยก็ยังอาจทำให้เราเป็นผู้มีวุฒิภาวะมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เราแยกแยะว่าในชีวิตสิ่งใดไม่ใช่สาระสำคัญ ความเจ็บป่วยปลุกให้เราแสวงหาพระเจ้า กลับไปหาพระองค์

ผู้ป่วยเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า (ข้อ 1502)

ในพันธสัญญาเดิม ชาวอิสราเอลรู้สึกว่าการเจ็บป่วยมีความสัมพันธ์กับบาปและความช่วยเหลืออย่างลึกลับ และความเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าตามธรรมเนียมบัญญัตินำชีวิตกลับคืนมา

พระคริสตเจ้าทรงเป็นเสมือนนายแพทย์ (ข้อ 1503-1505)

พระเยซูเจ้าไม่ทรงมีแต่เพียงอำนาจบำบัดรักษาเท่านั้น แต่ยังทรงมีอำนาจที่จะอภัยบาปด้วย พระองค์ทรงเป็นนายแพทย์ที่คนเจ็บป่วยต้องการ พระเยซูเจ้าทรงขอร้องคนเจ็บป่วยให้มีความเชื่อ ทรงใช้เครื่องหมายเพื่อบำบัดรักษา เช่น ทรงใช้พระเยซู การปกพระหัตถ์ ทรงป้ายโคลนและสั่งให้ไปล้างออก บรรดาคนเจ็บป่วยพยายามสัมผัสพระองค์ เพราะมีพระอานุภาพออกจากพระองค์รักษาพวกเขา

“ท่านทั้งหลายจงบำบัดรักษาคนเจ็บป่วย...” (ข้อ 1506-1510)

หลังจากทรงกลับคืนพระชนม์ชีพแล้ว ทรงรื้อฟื้นและทรงรับรองพันธกิจนี้ โดยเครื่องหมายอัศจรรย์ต่างๆ ที่พระศาสนจักรกระทำโดยเรียกขานพระนามของพระองค์ เครื่องหมายอัศจรรย์เหล่านี้แสดงให้เห็นโดยเฉพาะว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็น “พระเจ้าผู้ทรงช่วยให้รอดพ้น” พระจิตเจ้าประทานพระพรพิเศษการบำบัดรักษาให้แก่บางคน

พระศาสนจักรได้รับหน้าที่นี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและให้ปฏิบัติ ทั้งโดยการบำบัดรักษาที่นำไปให้แก่คนเจ็บป่วย และโดยการอธิษฐานภาวนาขอพรพร้อมกับคนเจ็บป่วยเหล่านั้น

พระศาสนจักรสมัยอัครสาวกยอมรับว่ามีพิธีพิเศษสำหรับคนเจ็บป่วย ดังที่นักบุญยากอบบอกว่า “ท่านใดเจ็บป่วย จงเชิญบรรดาผู้อาวุโสของพระศาสนจักรมาอธิษฐานภาวนาเพื่อผู้ป่วย เจิมน้ำมันผู้นั้นในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า คำอธิษฐานภาวนาด้วยความเชื่อจะช่วยผู้ป่วยให้รอดชีวิต องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้ผู้ป่วยลุกขึ้น และถ้าเขาเคยทำบาป เขาก็จะได้รับการอภัย” (ยก 5:14-15) ธรรมเนียม

ประเพณีได้ยอมรับว่าจารีตพิธีนี้เป็น “ศีลเจิมคนไข้” ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร

ศีลเจิมคนไข้ (A sacrament of the sick) (ข้อ 1511-1513)

พระศาสนจักรเชื่อและประกาศว่า ศีลเจิมคนไข้ มีไว้โดยเพื่อบรรเทาผู้ที่เจ็บป่วยโดยเฉพาะ ศีลเจิมคนไข้ มักจะทำให้กับผู้ที่อยู่ในอันตรายในวาระสุดท้ายของชีวิต จึงได้รับชื่อว่า “ศีลทาสสุดท้าย” โดยเจิมเขาบนหน้าผาก และที่มือทั้งสองด้วยน้ำมันมะกอกเทศ หรือน้ำมันพืชอื่นที่ได้รับการเสกตามพิธีแล้ว พร้อมกับกล่าวคำต่อไปนี้เพียงครั้งเดียวว่า “อาศัยการเจิมศักดิ์สิทธิ์นี้ อาศัยพระเมตตาอันพันของพระองค์ ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยท่านด้วยพระหรรษทานของพระจิตเจ้า ขอพระองค์ทรงช่วยท่านให้พ้นบาป อีกทั้งทรงพระกรุณาบรรเทาทุกข์และช่วยท่านให้รอดพ้นด้วยเถิด”

2. ใครเป็นผู้รับและใครเป็นผู้ประกอบพิธีศีลนี้ให้

ในกรณีป่วยหนัก (ข้อ 1514-1515)

เวลาเหมาะที่จะรับศีลเจิมคนไข้ คือ เมื่อผู้มีความเชื่อเริ่มอยู่ในอันตรายจะตายเพราะความเจ็บป่วยหรือเพราะวัยชรา ถ้าผู้ป่วยที่ได้รับการเจิมแล้วมีสุขภาพดีขึ้นยังอาจรับศีลนี้ได้อีก ถ้าเกิดป่วยหนักครั้งใหม่ ศีลนี้ยังอาจรับซ้ำได้ด้วย

“...จงเชิญบรรดาผู้อาวุโสของพระศาสนจักร” (ข้อ 1516)

เป็นหน้าที่ของบรรดาผู้อภิบาล ที่ควรเตือนบรรดาผู้มีความเชื่อที่เจ็บป่วย ให้เชิญพระสงฆ์มาเพื่อจะรับศีลเจิมคนไข้

3. ศิลปะประกอบพิธีอย่างไร (ข้อ 1517-1519)

เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะประกอบพิธีศีลเจมคนไข้ ในพิธีบูชาขอบพระคุณ ซึ่งเป็นการระลึกถึงปีศาจขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าสภาพแวดล้อมอำนวย อาจประกอบพิธีศีลอภัยบาปก่อน แล้วจึงประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณ เหตุว่า พระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์รวมเป็นเอกภาพที่แยกจากกันไม่ได้

4. ผลของการประกอบพิธีศีลนี้ (ข้อ 1520-1523)

ศีลเจมคนไข้ ประทาน*พระพรพิเศษของพระจิตเจ้า* แห่งความบรรเทาใจ สันติและเพื่อให้เอาชนะความยากลำบาก ปลุกความวางใจและความเชื่อในพระเจ้า พร้อมทั้งประทานพลังต่อสู้กับการผจญของปีศาจ

- *ความสัมพันธ์กับพระพรของพระคริสตเจ้า* - ความทุกข์ซึ่งเป็นผลของบาปกำเนิดก็รับความหมายใหม่เป็นการมีส่วนร่วมในงานกอบกู้ของพระเยซูเจ้า
- *พระพรรชทานเกี่ยวข้องกับพระศาสนจักร* - ทำให้ผู้ป่วยเองก็ช่วยส่งเสริมความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักรและความดีของมนุษย์ทุกคน
- *การเตรียมตัวเดินทางครั้งสุดท้าย* - การเจมของศีลล้างบาปประทับตราชีวิตใหม่ให้เรา การเจมแห่งศีลกำลังประทานพลังให้เราต่อสู้ในชีวิตนี้ ก่อนที่จะเข้าไปในบ้านของพระบิดา

5. ศิลปะเปียง – ศีลศักดิ์สิทธิ์สุดท้ายของคริสตชน (Viaticum, the Last sacrament of the Christian)

สำหรับผู้ที่กำลังจะจากชีวิตนี้ไป นอกจากศีลเจมคนไข้แล้ว พระศาสนจักรยังจัดศีลมหาสนิทให้เขาเป็นเสมือนเสบียงสำหรับการเดินทาง พระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้าในศีลมหาสนิทที่ผู้ป่วยรับขณะที่กำลังจะจากโลกนี้ไปหาพระบิดาย่อมมีความหมายและความสำคัญเป็นพิเศษ จึงเป็นศีลแห่งการข้ามจากความตายไปสู่ชีวิตจากโลกนี้ไปหาพระบิดาเจ้า

ดังนั้น ศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีลมหาสนิท รวมเป็นเอกภาพที่เรียกว่า “ศีลของกระบวนการรับเข้าเป็น คริสตชน” ฉะนั้น เรา ก็อาจกล่าวได้ว่า ศีลอภัยบาป ศีลเจมคนไข้ และศีลมหาสนิทในวาระสุดท้ายของชีวิตคริสตชนก็รวมกันเป็น “ศีลเปียง” คือ “ศีลที่เตรียมเราให้ไปพบพระบิดา” หรือศีลที่ทำให้การเดินทางในโลกนี้ของเราเสร็จสมบูรณ์ฉันทัน (ข้อ 1524-1525)

บทที่ 3

ศีลศักดิ์สิทธิ์เพื่อรับใช้ชุมชนคริสตชน

(The Sacraments at the Service of Communion)

ศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีลมหาสนิท เป็นศีลของกระบวนการรับเข้าเป็นคริสตชน ส่วนศีลศักดิ์สิทธิ์อีกสองศีล คือ ศีลบวช และศีลสมรส มอบพันธกิจเฉพาะในพระศาสนจักร และมีบทบาทเพื่อรับใช้เสริมสร้างประชากรของพระเจ้า ผู้ที่รับศีลบวช “รับการเจิมถวาย” เพื่ออภิบาลพระศาสนจักรด้วยพระวาจาและพระหรรษทานของพระเจ้าเดชะพระนามของพระคริสตเจ้า ส่วนสามภรรยาคริสตชน รับพลังจากศีลศักดิ์สิทธิ์พิเศษคือ “รับการมอบถวาย” โดยเฉพาะสำหรับหน้าที่และศักดิ์ศรีของตน” (ข้อ 1533-1535)

ศีลบวช

(The Sacrament of Holy Orders)

ศีลบวช ทำให้พันธกิจที่พระคริสตเจ้าทรงฝากไว้กับบรรดาอัครสาวกได้รับการปฏิบัติสืบต่อไปในพระศาสนจักรตราบจนสิ้นพิภพ ศีลบวชเป็นศีลแห่งศาสนบริการ ประกอบด้วยศาสนบริการสามขั้น คือ หน้าที่พระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร (ข้อ 1536)

1. ทำไมศีลบวชนี้จึงมีชื่อว่า “Ordo” หรือ “ฐานันดร” (“Holy Orders”) (ข้อ 1537-1538)

คำว่า “Ordo” ในภาษาละติน หมายถึง คณะบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งในสังคม โดยเฉพาะคณะบุคคลผู้ปกครอง *Ordinatio* หรือ “การเข้าฐานันดร” ในคณะใดคณะหนึ่ง

พิธีกรรมในพระศาสนจักร กล่าวถึง “ฐานันดรพระสังฆราช” (*ordo episcoporum*) “ฐานันดรสงฆ์” (*ordo presbyterorum*) และ “ฐานันดรสังฆานุกร” (*ordo diaconorum*) ยังมีกลุ่มอื่นๆ ที่ได้รับนาม “ordo” เช่นนี้อีกด้วย เช่นผู้เตรียมตัวรับศีลล้างบาป สาวพรหมจารี สามภรรยา หญิงม่าย ฯลฯ

คำว่า “ordinatio” สงวนไว้สำหรับผู้ที่ได้รับเข้าในฐานันดรพระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร เขาต้องผ่านการคัดเลือก การกำหนดตัว การรับมอบหมายหน้าที่หรือการแต่งตั้ง ให้เขาใช้อำนาจศักดิ์สิทธิ์ และอำนาจนี้สืบเนื่องมาได้จากพระคริสตเจ้าเองผ่านทางพระศาสนจักร โดยการบวช (*Ordinatio*) และการมอบถวาย (*Consecratio*) ผ่านทางการปกมือของพระสังฆราชพร้อมกับบทภาวนา

2. ศิลปะในแผนการการไถ่กู้

สมณภาพของพันธสัญญาเดิม (ข้อ 1539-1543)

พระเจ้าทรงเลือกชนเผ่าหนึ่งจากสิบสองเผ่า คือ เผ่าเลวี แยกออกมาเพื่อให้เป็นศาสนบริการด้านพิธีกรรม ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนมนุษย์ในความสัมพันธ์ติดต่อกับพระเจ้า เพื่อถวายทั้งบรรณาการและเครื่องบูชาชดเชยบาป รวมทั้งการแต่งตั้ง “บรรดาผู้อาวุโส” เจ็ดสิบคน ให้เป็นผู้ร่วมมือและช่วยเหลือในภารกิจการทำงานต่างๆ

สมณภาพเพียงหนึ่งเดียวของพระคริสตเจ้า (ข้อ 1544-1545)

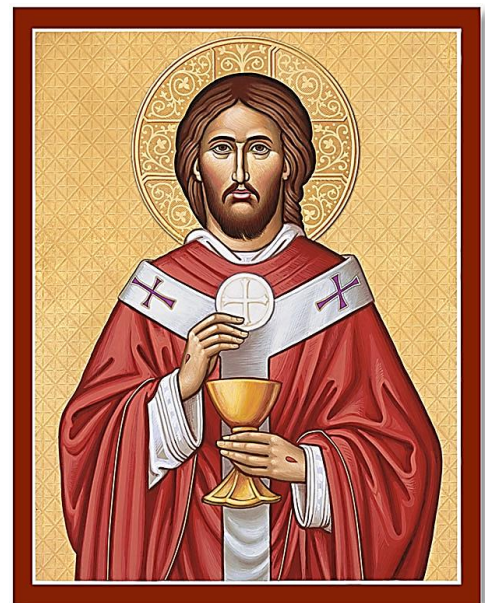

รูปแบบของสมณภาพในพันธสัญญาเดิมบรรลุถึงความสมบูรณ์ในพระคริสต์เยซู ผู้ทรงเป็น “มหาสมณะพระองค์เดียวตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค” (ฮบ 5:10; 6:20) โดยอาศัยการถวายบูชาเพียงครั้งเดียวบนไม้กางเขน ทำให้ทุกคนบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์สมบูรณ์ตลอดไป ถึงกระนั้น การถวายบูชานี้ก็ยังเป็นปัจจุบันอยู่เสมอในพิธีบูชาขอบพระคุณ

การมีส่วนสองแบบในพระสมณภาพหนึ่งเดียวของพระคริสตเจ้า (ข้อ 1546-1547)

พระคริสตเจ้า พระมหาสมณะและคนกลางเพียงหนึ่งเดียว ทรงทำให้พระศาสนจักรเป็นอาณาจักรสมณะแต่พระเจ้า และพระบิดาของพระองค์ ชุมชนผู้มีความเชื่อทั้งหมดจึงเป็นชุมชนสมณะด้วย บรรดาผู้มีความเชื่อ (สัตบุรุษ) ปฏิบัติหน้าที่สมณะที่ตนมีส่วนด้วยเมื่อได้รับศีลล้างบาป ในพันธกิจสมณะประกาศ และกษัตริย์ของพระคริสตเจ้า

สมณภาพเพื่อศาสนบริการหรือสมณภาพฐานันดร และสมณภาพสามัญของผู้มีความเชื่อทุกคน ทั้งสองสมณภาพต่างมีส่วนด้วยวิธีการโดยเฉพาะจากสมณภาพของพระคริสตเจ้า แม้จะแตกต่างกันในสาระสำคัญ แต่ก็ถูกจัดไว้เพื่อเกี่ยวคู่กัน นับเป็นวิธีการหนึ่งที่พระคริสตเจ้าทรงใช้เพื่อเสริมสร้างและนำพระศาสนจักรของพระองค์

ในพระบุคคลพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นศีรษะ.... (ข้อ 1548-1551)

พระสงฆ์ปฏิบัติงานในพระบุคคลของพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นศีรษะ (*in persona Christi Capitis agere*) พระคริสตเจ้าเป็นต้นกำเนิดของสมณภาพทั้งหมด สมณภาพนี้เป็นสมณภาพเพื่อศาสนบริการ สำหรับมวลมนุษย์และชุมชนพระศาสนจักร

... “ในนามของพระศาสนจักรทั้งหมด” (ข้อ 1552-1553)

สมณภาพศาสนบริการมีบทบาทไม่เพียงแต่เป็นผู้แทนพระคริสตเจ้าเท่านั้น แต่ยังปฏิบัติงานในนามของพระศาสนจักรทั้งหมดด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถวายคำอธิษฐานภาวนา และการถวายบูชาขอบพระคุณ

3. ฐานันดรสามขั้นของศีลบวช (ข้อ 1554)

ศาสนบริการของพระศาสนจักรตั้งแต่สมัยแรก ประกอบด้วย (1) พระสังฆราช (*episcopi* = ผู้ควบคุมดูแล) (2) พระสงฆ์ (*presbyteri* = ผู้อาวุโส) และ (3) สังฆานุกร (*diaconi* = ผู้รับใช้) ส่วนสมณภาพศาสนบริการของพระคริสตเจ้ามีสองขั้น คือ ตำแหน่งพระสังฆราช และพระสงฆ์ ส่วนตำแหน่งสังฆานุกรนั้นมีไว้เพื่อช่วยและรับใช้พระสังฆราชและพระสงฆ์ในการปฏิบัติศาสนกิจ

พระสงฆ์ / Priest

พระสังฆราช / Bishop

สังฆานุกร / Deacon

หนทางสู่ฐานันดรสงฆ์ (States of the Priesthood) ตามปกติ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน อันได้แก่

1. Porters – ชั้น
2. Exorcists – ผู้ไล่ผีปีศาจ
3. Lectors – ชั้นแต่งตั้งเป็นผู้อ่านพระคัมภีร์
4. Acolytes – ชั้นแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยพิธีกรรม
5. Subdeacons - ชั้นอนุสงฆ์
6. Deacons – ชั้นบวชเป็นสังฆานุกร
7. Priest – ชั้นบวชเป็นพระสงฆ์

Bishop – บวชเป็นพระสังฆราช ถือว่าเป็นชั้น High Priest (สงฆ์ชั้นสูง)

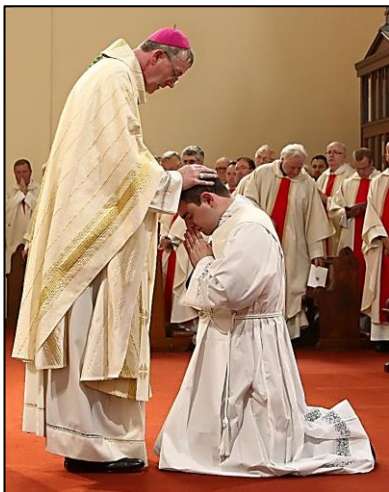
Jesus – พระเยซูเจ้า ทรงเป็น Perfect Priest (สงฆ์ที่สมบูรณ์แบบ)

พิธีบวชพระสังฆราช - ความสมบูรณ์ของศีลบวช (ข้อ 1555-1561)

ตำแหน่งพระสังฆราช สืบทอดตำแหน่งหน้าที่ของบรรดาอัครสาวก ซึ่งสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 สอนว่า “ความสมบูรณ์ของศีลบวชได้รับสืบทอดต่อมาในพิธีเจิมถวายพระสังฆราช... เรียกความสมบูรณ์นี้ว่า ‘สมณภาพสูงสุด’ หรือ ‘จุดยอดของศาสนบริการ’” การปกมือประธานพระหรรษทานของพระจิตเจ้าและตราประทับศักดิ์สิทธิ์ให้บรรดาพระสังฆราชรับบทบาทของพระคริสตเจ้าเอง ผู้ทรงเป็นพระอาจารย์ ผู้อภิบาลและพระสมณะ และปฏิบัติงานในพระบุคคลของพระองค์ โดยที่พระสังฆราชแต่ละท่าน ในฐานะผู้แทนของพระคริสตเจ้า มีหน้าที่อภิบาลพระศาสนจักรท้องถิ่นที่ท่านได้รับมอบหมายให้ปกครองดูแล มีความเอาใจใส่ถึงพระศาสนจักรทุกแห่งร่วมกับพี่น้องพระสังฆราชเป็นหมู่คณะเดียวกันด้วย

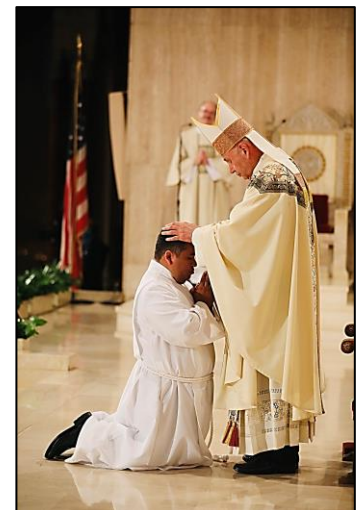
การบวชพระสงฆ์ - ผู้ร่วมงานของพระสังฆราช (ข้อ 1562-1568)

พระสงฆ์ปฏิบัติพันธกิจที่บรรดาอัครสาวกได้รับมอบหมายจากพระคริสตเจ้า ได้รับตำแหน่งพระสงฆ์โดยศีลศักดิ์สิทธิ์ อาศัยการเจิมของพระจิตเจ้าได้รับตราประทับพิเศษ พระสงฆ์ปฏิบัติหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของตน โดยเฉพาะในคารวกิจพิธีบูชาขอบพระคุณ เป็นผู้ร่วมงานของพระสังฆราช เป็นผู้ช่วยเหลือและเครื่องมือของท่าน ได้รับเรียกมาเพื่อรับใช้ประชากรของพระเจ้า รวมกันเป็นคณะสงฆ์หนึ่งเดียวพร้อมทั้งพระสังฆราชของตน นอกจากนี้ เอกภาพของคณะสงฆ์แสดงให้เห็นในธรรมเนียมปฏิบัติด้านพิธีกรรม ที่ในพิธีบวชบรรดาพระสงฆ์ปกมือเหนือผู้บวชหลังจากที่พระสังฆราชปกมือแล้วด้วย

การบวชสังฆานุกร - “เพื่อศาสนบริการ” (ข้อ 1569-1571)

สังฆานุกรมีความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับพระสังฆราชในบทบาทของ “การเป็นผู้รับใช้” ของท่าน ศีลบวชทำให้เขามีตราประทับที่ไม่อาจลบออกได้ และทำให้เขามีภาพลักษณ์เหมือนกับพระคริสตเจ้าผู้ทรงยอมเป็น “ผู้รับใช้” (diaconus) ของทุกคน บรรดาสังฆานุกรมีหน้าที่ต่างๆ เช่น คอยช่วยเหลือพระสังฆราชและพระสงฆ์ในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ โดยเฉพาะในพิธีบูชา

ขอบพระคุณ แจกศีลมหาสนิท เป็นประธานและอวยพรคู่บ่าวสาวในพิธีสมรส ประกาศพระวรสารและเทศน์ เป็นประธานพิธีปลงศพ และศาสนบริการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการแสดงเมตตาจิต

หลังสถาปนาศาสนานาวาติกกันที่ 2 ตำแหน่งสังฆานุกรได้รับการสถาปนาให้เป็น “ฐานันดรศักดิ์สิทธิ์ถาวร โดยเฉพาะชั้นหนึ่ง” *หน้าที่สังฆานุกรถาวร*นี้ที่อาจมอบแก่บุรุษที่แต่งงานแล้ว ปฏิบัติศาสนบริการรับใช้โดยแท้จริงในพระศาสนจักร ไม่ว่าจะในการประกอบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์และงานอภิบาล หรือว่าในงานด้านสังคมและเมตตาจิต

4. การประกอบพิธีศีลนี้ (ข้อ 1572-1574)

พิธีศีลบวชพระสังฆราช พระสงฆ์หรือสังฆานุกร ควรประกอบพิธีนี้ในวันอาทิตย์และในอาสนวิหารอย่างสง่างาม โดยทั้งสามพิธีนี้มีโครงสร้างแบบเดียวกัน ก็คือ ภายในการประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณ *จารีตพิธีสำคัญที่สุด* ของศีลบวชทั้งสามชั้นประกอบด้วยพิธีที่พระสังฆราชปกมือบนศีรษะของผู้รับศีลบวชและบทภาวนามอบถวายที่เจาะจง พิธีบวชในจารีตละติน (โรมันคาทอลิก) ประกอบด้วย

1. พิธีเริ่มต้นโดยมีการเสนอตัวและคัดเลือกผู้สมัครบวช คำปราศรัยของพระสังฆราช การสอบถามผู้สมัครบวช บทรำวิงวอนนักบุญทั้งหลาย
2. การเจมน้ำมันคริสมาสำหรับพระสังฆราชและพระสงฆ์ เป็นเครื่องหมายถึงการเจิมของพระจิตเจ้าผู้ทรงบันดาลให้ศาสนบริการของเขาเหล่านี้บังเกิดผล
3. การมอบหนังสือพระวรสาร แหวน หมวกทรงสูง และไม้เท้าแก่พระสังฆราช เป็นเครื่องหมายของพันธกิจ การมอบจานรองแผ่นปังและถ้วยกาลิกส์แก่พระสงฆ์ หมายถึง การถวายของประชากรศักดิ์สิทธิ์ที่เขาได้รับเรียกมาให้ถวายแก่พระเจ้า การมอบหนังสือพระวรสารแก่สังฆานุกร ผู้ได้รับพันธกิจให้ประกาศข่าวดีของพระคริสตเจ้าแล้ว

5. ใครประกอบพิธีศีลนี้ได้ (ข้อ 1575-1576)

เป็นหน้าที่ของบรรดาพระสังฆราชในฐานะผู้สืบตำแหน่งต่อจากบรรดาอัครสาวก ที่จะเป็นผู้มอบฐานันดรทั้งสามชั้นของศีลนี้ได้ อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

6. ใครอาจรับศีลนี้ได้ (ข้อ 1577-1580)

บุรุษที่ได้รับศีลล้างบาปแล้วเท่านั้นจึงรับศีลบวชได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ยกเว้นสังฆานุกรถาวรที่ยังเป็นโสดและตั้งใจจะถือโสด “เพราะเห็นแก่อาณาจักรสวรรค์” (มธ 19:12) เพื่อศาสนบริการของพระศาสนจักรจะได้มอบถวายตนด้วยใจยินดี และผู้ที่รับศีลบวชแล้วไม่อาจจะแต่งงานได้อีกต่อไป

7. ผลของศีลบวช

ตราที่ลบไม่ได้ (ข้อ 1581-1584)

โดยการบวช กลายเป็นผู้แทนของพระคริสตเจ้า ปฏิบัติบทบาททั้งสามประการ คือ พระสมณะ ประกาศ และกษัตริย์ เช่นเดียวกับในศีลล้างบาปและศีลกำลัง ศีลบวชด้วย ประทาน*เครื่องหมายของพระจิตเจ้าที่ไม่อาจลบออกได้* คงอยู่ตลอดไป และไม่อาจประกอบพิธีซ้ำได้อีกต่อไป

พระคริสตเจ้าทรงปฏิบัติและบันดาลความรอดพ้นแก่มนุษย์ผ่านทางศาสนบริกรที่ได้รับศีลบวช ความไม่เหมาะสมของศาสนบริกรผู้นี้จึงไม่ขัดขวางมิให้พระคริสตเจ้าทรงปฏิบัติงานได้ เพราะพลังของพระจิตเจ้าของศีลนี้เป็นเสมือนแสงสว่าง ผู้ที่ต้องรับความสว่างก็รับแสงนี้บริสุทธิ์ และแม้ผ่านมาทางผู้มีมลทิน ก็ไม่เปื้อนหมองไป

พระพรชทานของพระจิตเจ้า (ข้อ 1585-1589)

พระพรชทานของพระจิตเจ้าเฉพาะสำหรับผู้รับศีลบวช ก็คือ การมีภาพลักษณ์เหมือนกับพระคริสตเจ้า

- *พระสังฆราช* ได้รับพระพรชทานแห่งผละกำลัง
- *พระสงฆ์* ได้รับพระพรของพระจิตเจ้า จะได้เหมาะสมที่จะยืนอยู่ใกล้พระแท่นบูชา ประกาศข่าวดีแห่งพระอาณาจักรของพระองค์ ปฏิบัติพันธกิจพระวาจาแห่งความจริงของพระองค์อย่างศักดิ์สิทธิ์ ถวายสิ่งของและเครื่องบูชาฝ่ายจิตแด่พระองค์ ฟืนฟูประชากรของพระองค์ด้วยการล้างเพื่อจะได้บังเกิดใหม่
- *สังฆานุกร* ได้รับพลังจากพระพรชทานของศีลศักดิ์สิทธิ์ รับผิดชอบประชากรของพระเจ้าในด้านพิธีกรรม พระวาจา และเมตตาจิตพร้อมกับพระสังฆราชและคณะสงฆ์ของท่าน

ศีลสมรส

(The Sacrament of Matrimony)

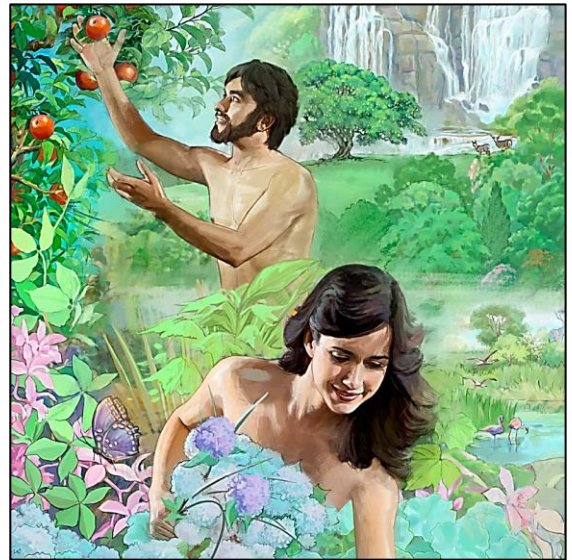
“พันธสัญญาการสมรสที่ชายและหญิงกระทำต่อกันว่าจะใช้ชีวิตทั้งหมดร่วมกัน โดยธรรมชาติแล้วถูกจัดไว้เพื่อประโยชน์ของคู่สมรสและเพื่อให้กำเนิดและอบรมสั่งสอนบุตรนั้น ในหมู่ผู้ที่รับศีลล้างบาปแล้ว ได้รับการยกย่องจากพระคริสตเจ้าขึ้นให้มีศักดิ์ศรีเป็น ศีลศักดิ์สิทธิ์” (ข้อ 1601)

1. การแต่งงานในแผนการณ์ของพระเจ้า

พระคัมภีร์เริ่มต้นจากการเนรมิตสร้างชายและหญิงตามภาพลักษณ์ให้มีความคล้ายคลึงกับพระเจ้า และจบด้วยภาพนิมิตของ “งานวิวาหมงคลของลูกแกะ” (วว 19:9) (ข้อ 1602)

การสมรสในแผนการเนรมิตสร้าง (ข้อ 1603-1605)

พระเจ้าผู้ทรงเนรมิตสร้างมนุษย์จากความรัก ตามภาพลักษณ์เหมือนกับพระองค์ “ผู้ทรงเป็นความรัก” ให้เป็นชายและหญิง ความรักระหว่างกันของเขาจึงเป็นภาพลักษณ์ของความรักไม่มีเงื่อนไขและไม่มีวันเหือดแห้งที่พระเจ้าทรงรักมนุษย์ พระเจ้าทรงอวยพรเขาทั้งสองคน และตรัสว่าจงมีลูกมากและทวีขึ้นจนเต็มแผ่นดิน (ปฐมก 1:28) เอกภาพของทั้งสองชีวิตไม่มีวันยกเลิกได้ “เขาจึงไม่เป็นสองอีกต่อไป แต่เป็นเนื้อเดียวกัน” (มธ 19:6)

การสมรสหลังจากที่มนุษย์ได้ทำบาปแล้ว (ข้อ 1606-1608)

ความทุกข์ มิได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่มาจากบาป บาปประการแรก ซึ่งเป็นการแยกจากพระเจ้า ยังมีความทุกข์ยากเพิ่มเข้ามาในการคลอดบุตร และในการทำงานเพื่อจะได้มีอาหารเลี้ยงชีวิต

การสมรสภายใต้การอบรมสั่งสอนของธรรมเนียมปฏิบัติในพันธสัญญาเดิม (ข้อ 1609-1611)

บรรดาบรรพบุรุษและกษัตริย์มีภรรยาหลายคนยังไม่ถูกประณามโดยตรง ถึงกระนั้นธรรมเนียมปฏิบัติที่พระเจ้าทรงมอบแก่มอเสสก็มีแนวโน้มที่จะปกป้องสตรีจากการที่บุรุษแสดงอำนาจทำตัวเป็นนายตามใจชอบ แต่ด้วย “ใจดี แข็งกระด้าง” ของบุรุษ ซึ่งทำให้มอเสสอนุญาตให้สตรีหย่าร้างได้

การสมรสในองค์พระผู้เป็นเจ้า (ข้อ 1612-1617)

พันธสัญญาการสมรสระหว่างพระเจ้ากับประชากรอิสราเอลได้เตรียมพันธสัญญานี้ไว้ งานวิวาห์มงคลที่หมู่บ้านคานา เป็นการยืนยันถึงความดีของการสมรสและงานสมรสที่นั่น ยังจะเป็นเครื่องหมายทรงประสิทธิภาพถึงการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้าอีกด้วย พันธสัญญาการสมรสไม่มีวันจะลบล้างได้ พระเจ้าได้ประทานกำลังและพระพรพรทานเพื่อดำเนินชีวิตการสมรสตามมาตรการใหม่ของพระอาณาจักรของพระเจ้า สามิภรรยาที่ดำเนินชีวิตตามพระคริสตเจ้า สละตนเอง แยกไม่กางเขนของตน จะสามารถ “เข้าใจ” ความหมายดั้งเดิมของการสมรสและดำเนินชีวิตตามความหมายนี้ได้อาศัยความช่วยเหลือเหลือของพระคริสตเจ้า

นักบุญเปาโล กล่าวให้เข้าใจว่า “สามิจงรักภรรยาตามที่พระคริสตเจ้าทรงรักพระศาสนจักร

และทรงพลีพระองค์เพื่อพระศาสนจักร ทรงบันดาลให้พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์” (อฟ 5:25-26) ชีวิตทั้งหมดของคริสตชนเป็นเครื่องหมายความรักฉันทสามิภรรยาของพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักร การสมรสระหว่างผู้รับศีลล้างบาปแล้วจึงเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของพันธสัญญาใหม่อย่างแท้จริง

การเป็นพรหมจารีเพื่อพระอาณาจักร (ข้อ 1618-1620)

พระคริสตเจ้าทรงเรียกบางคนให้ตามเสด็จพระองค์ในชีวิต พระองค์เองทรงเป็นแบบอย่าง “บางคนเป็น

ชั้นที่ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา บางคนถูกทำให้เป็นชั้นที่ และบางคนทำตนเป็นชั้นที่เพราะเห็นแก่อาณาจักรสวรรค์ ผู้ที่เข้าใจได้ ก็จงเข้าใจเถิด” (มธ 19:12) การถือพรหมจรรย์เพื่ออาณาจักรสวรรค์เป็นการพัฒนาพระพรพรทานของศีลล้างบาป เป็นเครื่องหมายชัดเจนถึงความยิ่งใหญ่ของพันธะกับพระคริสตเจ้าและการรอคอยอย่างกระตือรือร้นถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์

ศีลสมรสและการถือพรหมจรรย์เพื่อพระอาณาจักรพระเจ้า พระองค์ประทานความหมายแก่ทั้งสองสิ่งนี้และประทานพระพรพรทานที่จำเป็นเพื่อดำเนินชีวิตในสภาพดังกล่าวตามพระประสงค์ของพระองค์ คุณค่าของการถือพรหมจรรย์เพื่อพระอาณาจักร และความหมายแบบคริสตชนของการสมรสนั้นแยกกันไม่ได้และเกี่ยวเนื่องกัน

2. การประกอบพิธีศีลสมรส (ข้อ 1621-1624)

การประกอบพิธีศีลสมรสระหว่างผู้มีความเชื่อคาทอลิกสองคนส่วนใหญ่จะมีขึ้นภายในพิธีบูชามิสซา และรับศีลมหาสนิทเพื่อจะได้มีส่วนร่วมด้วยพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า ร่วม “เป็นกายเดียวกัน” ในพระคริสตเจ้า ดังนั้น ผู้ที่กำลังจะเป็นคู่สมรสจึงควรเตรียมตนเพื่อประกอบพิธีศีลสมรสโดยรับศีลอภัยบาป พระจิตเจ้าทรงเป็นตราประทับพันธสัญญาของคู่สมรส

ธรรมประเพณีของพระศาสนจักรละตินเข้าใจว่าคู่สมรส ในฐานะศาสนบริกรพระหรรษทานของพระคริสตเจ้า เป็นผู้ประกอบพิธีศีล

สมรสแก่กัน พระสังฆราชหรือพระสงฆ์ และผู้มาร่วมพิธี เป็นพยานถึงการแสดงความสมัครใจที่คู่สมรสแสดงให้เห็น แต่การอวยพรจากพระสงฆ์หรือพระสังฆราชก็จำเป็นด้วยเพื่อให้พิธีมีผลใช้บังคับ

3. การแสดงความสมัครใจของคู่สมรส (Matrimonial Consent) (ข้อ 1625-1632)

ผู้มีบทบาทสำคัญในพันธสัญญาการสมรส คือ ชายและหญิงที่ได้รับศีลล้างบาปแล้ว มีอิสระที่จะสมรสด้วยกัน และแสดงความสมัครใจของตนออกมาอย่างอิสระเสรี “มีอิสระ” หมายความว่า ไม่ถูกบังคับ และไม่มีข้อขัดขวางตามกฎหมายธรรมชาติและตามกฎหมายของพระศาสนจักร เพราะถ้าไม่มีอิสระ การสมรสนั้นจะ “เป็นโมฆะ” ได้ ซึ่งหมายความว่า การสมรสนั้นไม่เคยมีอยู่เลย

เพื่อให้การแสดงความสมัครใจของคู่สมรสเป็นการกระทำโดยอิสระและมีความรับผิดชอบ การเตรียมตัวเพื่อการสมรสจึงมีความสำคัญยิ่ง ผ่านแบบฉบับและการสั่งสอนที่ได้รับมาจากบิดามารดาและครอบครัว รวมถึงบทบาทของผู้อภิบาลและชุมชนคริสตชนในฐานะที่เป็น “ครอบครัวของพระเจ้า”

“บรรดาเยาวชนควรได้รับความรู้ที่เหมาะสมและทันเวลาในเรื่องศักดิ์ศรีของความรักฉันสามีภรรยา เรื่องหน้าที่และการทำงาน โดยเฉพาะภายในแวดวงครอบครัวเอง เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของความบริสุทธิ์ และเมื่อถึงอายุที่เหมาะสม เขาจะได้ผ่านจากการเป็นคู่หมั้นอย่างมีเกียรติไปสู่พิธีสมรสได้”

การสมรสของคริสตชนต่างนิกาย และการสมรสของคริสตชนคาทอลิกกับผู้นับถือศาสนาอื่น (mixed marriages and disparity of cult) (ข้อ 1633-1637)

มีโอกาสเกิดขึ้น โดยที่คริสตชนคาทอลิกสมรสกับผู้รับศีลล้างบาปที่มีใจคาทอลิก (mixed marriage) การที่คู่สมรสเป็นคริสตชนต่างนิกายกันไม่ใช่อุปสรรค สถานการณ์นี้เรียกร้องความเอาใจใส่เป็นพิเศษของคู่สมรสและผู้อภิบาล ที่ให้เขาทั้งสองคนมาเรียนรู้ร่วมกันว่าแต่ละคนอาจดำเนินชีวิตในความซื่อสัตย์ของตนต่อพระคริสตเจ้าได้อย่างไร การแต่งงานระหว่างคริสตชนกับคนต่างศาสนาอาจนำความยากลำบากหนักยิ่งขึ้นมาให้ได้ ความแตกต่างกันเกี่ยวกับความเชื่อ วิธีคิดเรื่องศาสนาที่ต่างกัน อาจเป็นบ่อเกิดของความขัดแย้งในการสมรส โดยเฉพาะเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร

การสมรสระหว่างคริสตชนต่างนิกายจะมีความถูกต้องได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตอย่างชัดเจนจากผู้มีอำนาจปกครองของพระศาสนจักร ในกรณีเช่นนี้ จำเป็นต้องมีการยกเว้นชัดเจน (Dispensation) จากข้อขัดขวาง (Impediment) เพื่อให้การสมรสมีผลบังคับตามกฎหมาย คู่สมรสทั้งสองฝ่ายรู้และยอมรับจุดประสงค์และคุณสมบัติสำคัญของการสมรส และฝ่ายคาทอลิกยังต้องยืนยันว่าตนเองจะต้องรักษาความเชื่อของตนไว้ และต้องให้บุตรได้รับศีลล้างบาปและรับการอบรมศึกษาในพระศาสนจักรคาทอลิกด้วย

โดยทั่ว ๆ การแต่งงานของคาทอลิกที่มักพบ มีด้วยกัน 3 รูปแบบ ได้แก่

1. การแต่งงานแบบศีลศักดิ์สิทธิ์ (Sacrament of Matrimony) ได้แก่ การแต่งงานที่ทั้งสองฝ่ายนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งถือว่าเป็นศีลสมรส จะต้องกระทำพิธีสมรสในพิธีบูชาขอบพระคุณ
2. การแต่งงานแบบผสมผสานความเชื่อ (Mixed Marriage) ได้แก่ การแต่งงานที่ฝ่ายหนึ่งนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก และอีกฝ่ายหนึ่งนับถือศาสนาคริสต์ แต่ต่างนิกาย ใช้การประกอบพิธีแต่งงานแบบคาทอลิก (นอกมิสซา)
3. การแต่งงานแบบคาทอลิก (Disparity of Cult Marriage) หรือที่เรามักเรียกว่า “การแต่งงานแบบต่างคนต่างถือ” ได้แก่ การแต่งงานที่ฝ่ายหนึ่งนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก และอีกฝ่ายหนึ่งนับถือศาสนาอื่น ๆ เช่น พุทธ อิสลาม ซิกข์ หรือไม่มีศาสนา เป็นต้น ใช้การประกอบพิธีแต่งงานแบบคาทอลิก (นอกมิสซา)

ข้อควรรู้ : การแต่งงานของคู่สมรสในแบบที่ 2 และ 3 ถือว่าเป็นการแต่งงานที่มี “ข้อขัดขวาง” (Impediments) ตามกฎหมายพระศาสนจักรคาทอลิก (Canon Law) จะต้องยื่นเรื่อง “ขอยกเว้นข้อขัดขวาง” (Dispensation) จากผู้มีอำนาจของสังฆมณฑลฯ เพื่อให้การแต่งงานนั้น ๆ “ไม่เป็นโมฆะ” (Valid) และ “ชอบด้วยกฎหมาย” (Lawful) ซึ่งทางคุณพ่อเจ้าอาวาสที่รับผิดชอบ จะเป็นคนดำเนินการยื่นเรื่องขอยกเว้นข้อขัดขวางให้ โดยคู่สมรสต้องให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และจัดเตรียมเอกสารประกอบต่าง ๆ ที่จำเป็นให้ (ปกติใช้ระยะเวลาดำเนินการราว 1-3 เดือน แล้วแต่กรณีและแล้วแต่สังฆมณฑล)

การแต่งงานแบบคาทอลิก (Disparity of Cult Marriage) หรือการแต่งงานแบบต่างคนต่างถือ เป็นต้นคู่แต่งงานระหว่างคาทอลิกกับคนพุทธ ซึ่งมักพบบ่อยสำหรับพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย โดยขั้นตอนดำเนินการ มีดังนี้

1. การแจ้งความจำนง (Information) กับคุณพ่อเจ้าอาวาส อาจเป็นบิดามารดาของฝ่ายคาทอลิก หรือคู่แต่งงานไปแจ้งด้วยตนเองก็ได้ ว่าทั้งคู่มีความประสงค์จะแต่งงานกัน เพื่อคุณพ่อเจ้าอาวาสจะได้เตรียมการ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป
2. แบบสอบถามก่อนแต่งงาน (Prenuptial Investigation) ที่คู่สมรสต้องกรอกข้อมูลของตนเอง ข้อมูลด้านกฎหมาย พระศาสนจักร และข้อมูลด้านคำสอน เพื่อให้มั่นใจว่าการแต่งงานของทั้งคู่ นั้น จะชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นโมฆะ
3. การขอยกเว้นข้อขัดขวาง (Dispensation of Impediment) คุณพ่อเจ้าอาวาสจะทำเอกสารเพื่อขอพระสังฆราช ประจําสังฆมณฑล ยกเว้นข้อขัดขวางของคู่สมรสที่นับถือศาสนาต่างกัน จนกว่าทางผู้มีอำนาจจะมีจดหมายยกเว้นตอบกลับให้
4. การอบรมคู่แต่งงาน (Seminar Course) ระหว่างรอดหมายยกเว้นข้อขัดขวาง คุณพ่อเจ้าอาวาสจะอบรมคู่แต่งงาน ทั้งด้านคำสอน ความเชื่อ และการปฏิบัติตน จะอบรมกี่ครั้งแล้วแต่ความเหมาะสม อาจมีทีมอบรมเพื่อการแต่งงานร่วมด้วย
5. การประกาศการแต่งงาน (Marital Proclaiming) เป็นไปตามกฎหมายพระศาสนจักร ที่ต้องประกาศการแต่งงานของทั้งคู่อย่างน้อย 2 ครั้ง ที่วัดที่ฝ่ายคาทอลิกรับศีลล้าง (รวมถึงวัดปฏิบัติศาสนกิจเป็นประจำ และวัดที่จะประกอบพิธี)
6. พิธีแต่งงานแบบคาทอลิก (Christian Marriage Ritual) ประกอบพิธีนอกพิธีมิสซา โดยต้องมีศาสนบริกร และพยานอย่างน้อย 2 คน และลงนามในทะเบียนการแต่งงาน (Marriage register) ของวัดที่ประกอบพิธี (และวัดรับศีลล้างบาป) ด้วย
7. การอภิบาลหลังการแต่งงาน (Pastoral Care after Marriage) เป็นความจำเป็นของสภาพชีวิตครอบครัวในปัจจุบัน ที่มีความท้าทาย หลากหลายปัญหา ซึ่งผู้อภิบาล ญาติพี่น้อง พ่อแม่พยาน และชุมชนคาทอลิก ควรเอาใจใส่ ติดตามดูแลทั้งคู่สมรสและลูก ๆ และจัดการอบรมฟื้นฟูชีวิตครอบครัวเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง

4. ผลของศีลสมรส

คู่สมรสมี “พันธะ” ต่อกันและคงอยู่ตลอดชีวิต และยังได้รับพลังของศีลนี้เพื่อทำหน้าที่ และดำเนินชีวิตให้สมกับหน้าที่และศักดิ์ศรีของตนด้วย (ข้อ 1638)

พันธะของการสมรส (ข้อ 1639-1640)

ความสมัครใจที่คู่สมรสมอบให้แก่กันและกันนี้ ได้รับการประทับตราจากพระเจ้า จากพันธสัญญาของ เขาทั้งสอง พระเจ้าได้สถาปนาพันธะการสมรสขึ้น และการสมรสจะถูกต้องและสมบูรณ์โดยเพศสัมพันธ์แล้ว ย่อมไม่มีวันจะถูกหลั่งได้

พระพรชทานของการสมรส (ข้อ 1641-1642)

พระพรชทานเฉพาะของศีลสมรส มีเจตนาเพื่อทำให้ความรักของสามีภรรยา มีความสมบูรณ์ เกิดเป็นเอกภาพที่มั่นคงไม่อาจแตกแยกได้ พระคริสตเจ้าทรงเป็นบ่อเกิดของพระพรชทานนี้

5. ผลดีและข้อเรียกร้องจากความรักของคู่สมรส

เอกภาพของการสมรส เรียกร้องไม่ให้มีการแยกจากกันได้ และเรียกร้องความซื่อสัตย์ของการมอบตนแก่กัน อย่างที่สูงสุดและนำไปสู่การให้กำเนิดชีวิต เป็นการประกาศถึงคุณค่าที่เป็นคุณค่าเฉพาะของคริสตชนด้วย (ข้อ 1643)

เอกภาพและการไม่มีวันยกเลิกได้ของการสมรส (The unity and indissolubility of marriage)

ความรักของคู่สมรสโดยธรรมชาติ เรียกร้องเอกภาพและการไม่มีวันยกเลิกได้ของเขาทั้งส่วนตัวและในสังคม การมีภรรยาหลายคนจึงขัดกับศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน และขัดกับความรักระหว่างสามีภรรยาซึ่งเป็นความรักที่ผูกขาดและแบ่งแยกไม่ได้ (ข้อ 1644-1645)

ความซื่อสัตย์ของความรักระหว่างสามีภรรยา (The fidelity of conjugal love) (ข้อ 1646-1651)

ความรักระหว่างสามีภรรยา เรียกร้องให้มีความซื่อสัตย์ต่อกันอย่างล่งละเมิดไม่ได้ ความซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อพันธสัญญาของพระองค์ คือพันธสัญญาของพระคริสตเจ้ากับพระศาสนจักร โดยศีลสมรส คู่สมรสกลายเป็นผู้เหมาะสมที่จะเป็นผู้แทนของและเป็นพยานถึงความซื่อสัตย์นี้

บางสถานการณ์ที่คู่สมรสไม่อาจอยู่ด้วยกันได้เพราะสาเหตุต่างๆ กรณีเช่นนี้ พระศาสนจักรยอมให้คู่สมรสแยกกันอยู่และเลิกอยู่ด้วยกันได้ คู่สมรสยังไม่เลิกเป็นสามีภรรยาจนเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า จึงไม่มีอิสระที่จะแต่งงานใหม่ได้ การคืนดีกัน ถ้าเป็นไปได้ น่าจะเป็นวิธีแก้ปัญหาลดอย่างดีที่สุด ชุมชนคริสตชนจึงรับเชิญให้ช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ให้ดำเนินชีวิตแบบคริสตชนในความซื่อสัตย์ต่อพันธะการสมรสที่ยังคงแยกกันไม่ได้

ในหลายประเทศ มีคาทอลิกหลายคนที่ไม่พอใจยอมรับว่าการแต่งงานใหม่ตามกฎหมาย แต่พระศาสนจักรยึดมั่นว่าไม่อาจยอมรับว่าการแต่งงานใหม่นี้ถูกต้องมีผลบังคับได้ ถ้าหากว่าการสมรสครั้งแรกถูกต้องแล้ว ถ้าผู้ที่หย่าร้างแล้วไปแต่งงานใหม่ตามกฎหมายบ้านเมือง เขาก็อยู่ในสภาพที่ฝ่าฝืนกฎหมายของพระเจ้า โดยแท้จริง เขาจึงไม่อาจเข้าไปรับศีลมหาสนิทได้

เปิดใจพร้อมจะมีบุตร (Openness to fertility) (ข้อ 1652-1654)

การสมรสและความรักของคู่สมรสย่อมมุ่งสู่การให้กำเนิดและการอบรมเลี้ยงดูบุตร บุตรเป็นของขวัญสูงสุด ประเสริฐของการสมรสและนำผลดีอย่างใหญ่หลวงมาให้บิดามารดา บิดามารดาเป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอนคนแรก ของบุตร หน้าที่พื้นฐานของการสมรสและครอบครัวก็คือเพื่อการรับใช้ชีวิต

6. พระศาสนจักรในบ้าน (The Domestic Church) (ข้อ 1655-1658)

พระศาสนจักรเป็น “ครอบครัวของพระเจ้า” ประกอบด้วยผู้ที่มีความเชื่อ “พร้อมกับสมาชิกทุกคนในบ้านของตน” เมื่อกลับใจ คนเหล่านี้ก็ปรารถนาที่จะช่วย “ทุกคนในครอบครัวของตน” ให้รอดพ้นด้วย บิ دامรดาเป็น “ผู้ประกาศความเชื่อคนแรกด้วย วาจาและแบบอย่างแก่บุตรของตน และเขาต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษที่จะส่งเสริมกระแสเรียกศักดิ์สิทธิ์เฉพาะสำหรับบุตรแต่ละคนด้วย”

พ่อบ้าน แม่บ้าน บรรดาบุตรต่างก็ปฏิบัติบทบาทสมณภาพของผู้ที่ได้รับศีลล้างบาป ครอบครัวจึงเป็นโรงเรียนสอนชีวิตคริสตชนแห่งแรกและเป็น “โรงเรียนที่ส่งเสริมค่านิยมแบบมนุษยอย่างกว้างขวาง”

บทที่ 4

การประกอบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ชนิดอื่นๆ

(Other Liturgical Celebrations)

สิ่งคล้ายศีล

(Sacramentals)

สิ่งคล้ายศีล คือ เครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งคล้ายกับศีลศักดิ์สิทธิ์ แสดงและประสาผลโดยเฉพาะผลฝ่ายจิต โดยอาศัยการวอนขอของพระศาสนจักร (ที่ตั้งสิ่งคล้ายศีลนี้ขึ้นมา) เพื่อเตรียมมนุษย์ให้พร้อมที่จะรับผลสำคัญของศีลศักดิ์สิทธิ์ และทำให้สถานการณ์ต่างๆ ของชีวิตได้รับความศักดิ์สิทธิ์ด้วย (ข้อ 1667)

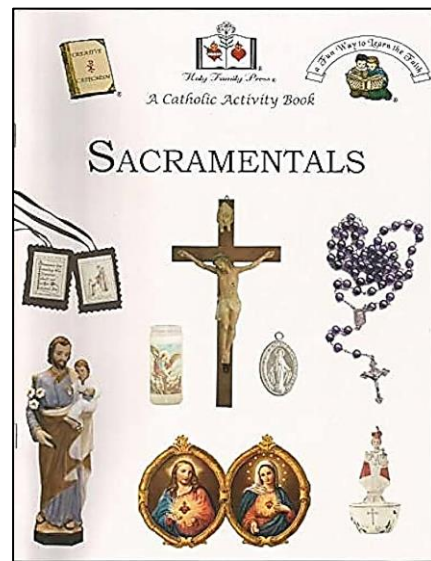
ลักษณะสำคัญของสิ่งคล้ายศีล (The characteristics of sacramentals) (ข้อ 1668-1670)

พระศาสนจักรจัดตั้งสิ่งคล้ายศีลเพื่อบันดาลความศักดิ์สิทธิ์แก่ศาสนบริการ แก่ชีวิตคริสตชนในแบบและแง่มุมต่างๆ รวมทั้งแก่ของใช้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ สิ่งคล้ายศีลย่อมประกอบควบคู่กับบทภาวนา เช่น การปกมือ เครื่องหมายกางเขน การพรมน้ำเสก การอวยพร

สิ่งคล้ายศีลไม่ประทานพระพรของพระเจ้ายิ่งเหมือนกับศีลศักดิ์สิทธิ์ แต่ใช้คำอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักรเตรียมเราไว้เพื่อรับพระพรของพระพร

รูปแบบต่างๆ ของสิ่งคล้ายศีล (Various forms of sacramentals)

(ข้อ 1671-1673)

การอวยพร (บุคคล โตะอาหาร สิ่งของ สถานที่) เป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้าและวอนขอพระเจ้าให้ประทานพระพรของพระองค์ ผลของการอวยพร คือ การมอบถวายบุคคล สิ่งของ และสงวนสถานที่ไว้ใช้ในพิธีกรรม

การอวยพรสำหรับผู้ปฏิบัติศาสนบริการบางประการของพระศาสนจักร เช่น พิธีปฏิญาณถวายตนของนักบวช ผู้อ่านพระคัมภีร์ ผู้ช่วยพิธีกรรม ครูสอนคำสอน ฯลฯ หรือเราอาจคิดถึงการมอบถวายหรือการเสกโบสถ์หรือพระแท่นบูชา การเสกน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ ภาชนะและอาภรณ์ศักดิ์สิทธิ์ การเสกกระฆัง ฯลฯ

การขับไล่ปีศาจ (exorcismus) มีเจตนาที่จะขับไล่ปีศาจหรือช่วยให้พ้นจากอิทธิพลของปีศาจโดยอาศัยอำนาจด้านจิตวิญญาณที่พระเยซูเจ้าทรงมอบไว้แก่พระศาสนจักรของพระองค์ (ความเจ็บป่วย ทั้งป่วยทางกาย ละทางจิตใจ)

ความศรัทธาแบบชาวบ้าน (Popular piety) (ข้อ 1674-1676)

รูปแบบกิจศรัทธาต่างๆ ของบรรดาผู้มีความเชื่อและความศรัทธาแบบชาวบ้าน เช่น การเคารพพระธาตุ การเยี่ยมสักการสถาน การเดินทางแสวงบุญ การแห่แห่น การเดินรูปลึบสีภาค การฟ้อนรำเกี่ยวกับศาสนา สายประคำ เหยียดรูปศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ฯลฯ การแสดงความศรัทธาเช่นนี้เป็นการขยายชีวิตด้านพิธีกรรมของพระศาสนจักร แต่ไม่เข้าไปแทนพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ได้ ดังนั้น จึงควรจัดกิจศรัทธาเหล่านี้โดยคำนึงถึงเทศกาลทางพิธีกรรม ให้สอดคล้องกับพิธีกรรม ได้รับอิทธิพลจากพิธีกรรม และนำประชากรเข้าหาพิธีกรรม

บรรดาผู้อภิบาลจำเป็นต้องมีวิจารณญาณในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ถูกต้องความศรัทธาแบบชาวบ้าน และถ้าจำเป็น เพื่อชำระและแก้ไขความหมายทางศาสนาที่แทรกซึมอยู่ในกิจศรัทธาเหล่านี้ และเพื่อช่วยทำให้ความรู้เรื่องพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าได้รับการพัฒนาขึ้นด้วย การปฏิบัติกิจศรัทธาเหล่านี้จึงต้องอยู่ภายใต้ความดูแลและการพิจารณาตัดสินของพระสังฆราช และกฎหมายของพระศาสนจักรด้วย

การปลงศพแบบคริสตชน (Christian Funerals)

ศีลศักดิ์สิทธิ์ทุกประการ และโดยเฉพาะศีลแห่งกระบวนการรับคริสตชนใหม่ มีปีศาจสุดท้ายของบุตรพระเจ้าเป็นจุดหมาย คือ ผ่านจากความตายเพื่อเข้าไปรับชีวิตแห่งพระอาณาจักรได้ ตามที่ได้ประกาศในความเชื่อว่า “ข้าพเจ้ารอวันที่ผู้ตายจะกลับคืนชีพ และชีวิตในโลกหน้า” (ข้อ 1680)

1. ปีศาจสุดท้ายของคริสตชน (The Christian's Last Passover) (ข้อ 1681-1683)

ความหมายของ “ความตายแบบคริสตชน” ได้รับการเปิดเผยโดยคำนิยามถึงพระธรรมล้ำลึกปีศาจการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้า สำหรับคริสตชน วันตาย เป็นจุดจบชีวิตศีลศักดิ์สิทธิ์ของเขา เป็นการเริ่มต้นความสมบูรณ์ของการเกิดใหม่ของเขาที่เริ่มขึ้นในศีลล้างบาป พระศาสนจักรซึ่งเป็นเสมือนมารดา คอยโอบอุ้มคริสตชนไว้ตลอดเวลาที่เขากำลังเดินทางอยู่ในโลกนี้ จนสุดปลายของการเดินทางเพื่อจะมอบเขาไว้ “ในพระหัตถ์ของพระบิดาเจ้า”

2. การประกอบพิธีปลงศพ (The celebration of funerals) (ข้อ 1684-1690)

พิธีปลงศพแบบคริสตชนเป็นการประกอบพิธีกรรมของพระศาสนจักร ที่มีความสัมพันธ์กับผู้ตาย พร้อมทั้งมีส่วนสัมพันธ์กับชุมชนคริสตชนที่มาชุมนุมกันในการประกอบพิธี และประกาศให้ชุมชนนี้ตระหนักถึงชีวิตนิรันดร จารีตของพิธีปลงศพจะต้องแสดงให้เห็นถึงธรรมล้ำลึกปีศาจของความตายแบบคริสตชนอย่างเด่นชัดยิ่งขึ้น และจะต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและประเพณีของแต่ละท้องถิ่นยิ่งขึ้น

หนังสือพิธีปลงศพของพิธีกรรมจารีตโรมัน เสนอสามรูปแบบของการประกอบพิธีปลงศพ สอดคล้องกับสถานที่สามแห่งที่อาจประกอบพิธีนี้ (ที่บ้านผู้ตาย ที่โบสถ์ ที่สุสาน) ลำดับการประกอบพิธีมีองค์ประกอบ 4 ประการ

1. การต้อนรับของชุมชน พิธีเริ่มด้วยถ้อยคำ “ปลอบใจ” นำเราให้มองข้าม “โลกนี้” ไป นำผู้มีความเชื่อให้มุ่งมองไปยังพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว
2. วจนพิธีกรรม ในพิธีปลงศพ ต้องเตรียมอย่างดี เพราะผู้มาร่วมพิธีอาจรวมผู้มีความเชื่อที่ไม่ค่อยคุ้นเคยกับพิธีกรรม และเพื่อนที่ไม่ใช่คริสตชนของผู้ล่วงลับ โดยเฉพาะบทเทศน์อธิบายพระคัมภีร์ (homily) ต้องไม่ใช่เป็นการยกย่องผู้ตาย (funeral eulogy) แต่ต้องเป็นการอธิบายความหมายธรรมล้ำลึกเรื่องความตายของคริสตชนจากมุมมองของพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ
3. พิธีบูชาขอบพระคุณ ชุมชนของบรรดาผู้มีความเชื่อ โดยเฉพาะครอบครัวของผู้ล่วงลับ ก็เรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตร่วมกับผู้ที่ “ได้กลับไปเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า”
4. การอำลาผู้ล่วงลับเป็นการที่พระศาสนจักร “ฝากฝังเขาไว้กับพระเจ้า” เป็น “การรำลาคครั้งสุดท้ายที่กลุ่มคริสตชนอำลาสมาชิกของตนก่อนที่จะนำร่างของเขาไปฝัง”